

Számunk tartalmából:

A tagkönyvcseré tapasztalatai

A nők helyzete II.

Riportok, tudósítások

Matek emelt szinten

Mennyit ér a diákvélemény?

Kerekasztal-beszélgetés
Miért függesztették fel a KISZ-tagságát?

Vizsga-mozaik

Fiatalkorok a tudományért

KÖZGAZDÁSZ

A MARX KÁROLY KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

XVIII. ÉVFOLYAM, 10. SZÁM

ÁRA: 80 FILLÉR

1976. MÁJUS 20.

Aranyérem — Egerben

Egy rövid hírben már beszámoltunk, hogy egyetemünk ének-karja az Egyetemi és Főiskolai Kórusok Országos Fesztiválján első helyen végzett, az igen erős mezőnyben. Egerbe a területi elődöntők legjobbjai kerültek.

Az elért sikernek volt köszönhető részben az is, hogy a „Chorus Oeconomicus” felléphetett a Kongresszusi Ifjúsági

Parkban rendezett kongresszusi megnyitó ünnepségeken. Olyan neves énekkarokkal énekeltek együtt, mint a Lantos Rezső vezetésével fellépő KISZ Központi Művészegyüttes Kórusa és az Ugrin Gábor vezényletével éneklő Veres Pálné Gimnázium Vegyeskara.

Gratulálunk!

—Fekete—

Kedves Fiatalkor Barátaim!

Örömmel értesültünk arról, hogy az Egyetemi Főiskolai Napokon nyújtott művészi teljesítményükért a Bírálat Bizottság a kórusnak „Arany fokozatot” adományozott.

Tudjuk, hogy a kiemelkedő eredmény elérését kitaró, szorgalmas munka előzte meg. Tudjuk azt is, hogy a közös éneklés, a szépség közös keresése és megtalálása, a kollektív élet e hasznos és kellemes formája önmagában is sok örömet nyújt. Úgy gondoljuk, azonban, hogy a kórus utóbbi időben elért sikerei további erőfeszítésekre ösztönzik majd Önöket. Reméljük, hogy kiváló karnagyait vezetésével folytatják színvonalas tevékenységüket és egyre jobban bekapcsolódnak az egyetemi közművelődési program teljesítésébe.

Eredményes munkájukhoz további sikereket, jó kedvet és egészséget kívánunk.

Szarvas László Berend T. Iván
pb-titkár rektor

Veres Pál
KISZ-biz. titk.

Az 1976. évi főiskolai fesztiválon elért nagyszerű eredményhez a kórus vezetőinek és minden tagjának a kultúr-osztály nevében ezúton gratulálunk.

A kórus karnagyainak a sikeres felkészülés érdekében kifejtett jó munkájáért köszönetet mondunk és további sikert kívánunk!

dr. Bölöni Istvánné
mb. kultúr-osztály-vezető

Első gyorsbeszámoló a KISZ IX. kongresszusáról

Öt küldött (Akar László, Nánássy Gizli, Orosz Éva, Pevics István) és egy meghívott (Veres Pál) képviselte egyetemi KISZ-szervezetünket a kongresszuson. Mivel 900 KISZ-tagra jutott országos átlagban egy küldött, ez 2200-as taglétszámunkhoz képest igen szép eredmény, az egyetemi KISZ-szervezet munkájának elismerését fejezi ki.

Nehéz néhány sorban beszámolni a kongresszus három és félnapos munkájáról. A beszámoló mellett 123 hozzászólás hangzott el a plenáris- és szekció-üléseken. Így csak az írásos anyag, párszáz oldal tesz ki. Egy kongresszus ráadásul mindig több, mint a dokumentumok összessége, olyan élmény, amit nehéz szóban és főleg írásban visszaadni. Ebben a cikkben csak néhány előzetes megjegyzésre vállalkozom.

A fontosabb írásos anyagok a Magyar Ifjúság múlt heti, s e heti számában megjelentek. Hozzáférhetőek.

Érdemes elolvasni őket, mert teljes szövegük lényegesen többet mond, mint a napilapokban megjelent, vagy tévében közvetített összeállítások.

A kongresszuson közvetlenül érezhető volt, hogy a KISZ milyen jelentős helyet foglal el belpolitikai életünkben, a nemzetközi ifjúsági és diákmozgalomban egyaránt.

Kádár elvtárs szabadságát megszakiítva jött el közeink, rajta kívül a Politikai Bizottság további öt tagja, a Központi Bizottság más vezetői, miniszterek, megyei párttitkárok, sőt, a tábornoki kar több tagja is részt vett a tanácskozáson.

Az ország vezetőinek jelenléte a KISZ iránti nagy figyelmet tükrözte.

A Központi Bizottság beszámolója, a hozzászólások országos gondokról is beszéltek, ezekben állást foglaltak. Példaként említhetem a lakáskérdést, a vidéki szakemberhiány megoldását, a személyi tulajdon forrásait, a gazdasági nehézségek leküzdéséhez való hozzájárulást.

Az országos gondok, a 30 éven aluliak gondoljai is.

Külön hangsúlyt kapott, hogy a párt programnyilatkozata igazából az ifjúságnak szól, rajtunk, a mi generációnkon múlik megvalósulása. Éreztük, hogy az idősebb generáció figyel a fiatalokra, a KISZ-nek komoly befolyása van az országos ügyek alakításában.

Az európai országok és számos Európán kívüli szocialista ország testvéri ifjúsági szervezetei delegációt küldtek a KISZ kongresszusára. Részt vett tanácskozásunkon a nyugatnémet és finn szocialdemokrata párt ifjúsági szervezeteinek küldöttsége is. Utóbbiak jelenléte és felszólalása igazolta, hogy

a nemzetközi ifjúsági mozgalomban is erősödik az enyhülésért, a békéért történő széles körű összefogás.

Az ifjúsági mozgalomban túlközödi a felnőtt mozgalom helyzete, bár kis eltérésekkel, például a nyugatnémet ifjú szocialisták az SPD-től lényegesen balra állnak. Így kongresszusunkon szó esett a nyugateurópai ifjúságot, köztük a friss diplomásokat sújtó nagyarányú munkanélküliségről, a francia és olasz pártstratégiájáról, a szocialista országok ifjúsági szervezeteinek életéről.

Nyáron Varsóban lesz az európai ifjúsági találkozó, folynak az előkészületek az 1978-as, havannai VIT-re is. Érezhető volt, hogy a KISZ, mint a DIVSZ-nek otthont adó szervezet jelentős szerepet játszik a nemzetközi ifjúsági diákmozgalomban.

A kongresszus jó féléves előkészítő munka befejezése. Ebből adódik, hogy ha jól dolgoztunk, a viták eredményeképpen

kikristályosodott javaslatok kerültek a KISZ legfelsőbb fóruma elé.

Maga a kongresszus belpolitikailag és külpolitikailag egyaránt jelentős esemény, ebből adódik, némileg demonstratív jellege is. Természetesen a felszólalásokban sok javaslat szerepel, amelyek kiegészítik az előkészítő munka eredményét, kibontják a határozat egy-egy sommas megállapítását. A kongresszus megerősítette az áprilisi határozatot, annak további tartalmi végrehajtását fogalmazta meg.

A korábbiaknál sokkal hangsúlyosabban merült fel a sport, a testedzés problémája. Itt a KISZ a következőkben frontáltörést szeretne elérni a feltelemek javításában de saját „képességük és tunyaságunk elleni harcban is”.

A kongresszusi felkészülés Kádár elvtárs véleménye szerint is nagyszerűen sikerült, sok jó javaslat gazdagította a kongresszus anyagát.

A szervezeti szabályzatban egyetemi küldöttgyűlésünk szinte minden lényeges javaslata szerepel.

A küldöttgyűlések és bizottságok összehangolt működésétől, a demokrázmsz szélesítését várjuk, (a beszámoló szerint) a jogok és kötelezettségek pontos kimunkálása a KISZ feladata lesz.

A vallásosság és a KISZ-tagság viszonyáról semmiféle tételes kizáró mondat nem szerepel a határozatban. (Ez a kérdés nálunk is vitatéma volt.) „Felvilágosító, meggyőző munkával küzdünk az idea-

lista világnézetek ellen” írja a határozat egyik pontja. Az egyetemi és főiskolai szekcióban szót kaptam, a hozzászólásról a kongresszusi újság a következőket írta.

„Javasolta hogy a tanszéki képviselői rendszert az Oktatási Minisztérium jogilag is szabályozza.

A képviselői rendszer akkor működik hatékonyan, ha a hallgatók széles tömegeire támaszkodik.

ha a képviselők mindig kikérik tanuló társaik véleményét. Az áprilisi határozat az egyetemi alapszervezeteket is arra ösztönzi, hogy a munkát saját környezetükben végezzék. Egyetemünkön komplex vállalási rendszert vezettek be. Szükségessé tartjuk, hogy növeljük mozgalmi életünkben a demokratizmust. Módosítani kell az egyetemi ösztöndíj rendszert, s nagyobb differenciálást kialakítani.

Az első és utolsó mondatban szereplő javaslatokat többek között a kongresszus a Szerkesztő Bizottság jelentése alapján elfogadta, és megbízta az új KB-t, hogy továbbítsa azokat az Oktatási Minisztériumba. (A TRK-javaslatot az ELTE KISZ-eseivel közösen tettük.)

A választások eredménye: 105 tagú KB és 17 tagú Központi Pénzügyi Ellenőrző Bizottság (KPEB). Egyetemünket a KB-ban Orosz Éva, a KPEB-ben Akar László képviseli.

A KB-ban 19 tanuló, 53 dolgozó, 6 katonai van, a függetlenített apparátushoz tartoznak 27-en.

A lányok aránya 41 százalékos.

A tagok fele 26 évnél fiatalabb, mindössze 41-en voltak tagjai az előző KB-nak. A KB titkárainak személye nem változott, az első titkár ismét dr. Maróthy László.

Jó hangulatú, egységes, együttműködő, sportoló kongresszustól búcsúztunk kedden este a Kongresszusi Ifjúsági Parkban.

Akar László

Tájékoztató a végzős hallgatók elhelyezési rendjéről

Az 1008/1976. Mth. kimondja, hogy a közgazdasági jellegű felsőfokú képzettséget szerző fiatalok 1976-ban történő elhelyezését a népgazdasági és az egyéni érdek egyidejű mérlegelésével úgy kell biztosítani, hogy szakemberhiány javítása céljából teljes egészében szak-képzettségűeknek megfelelő munkakörben helyezkedjenek el.

Az elhelyezést, illetve a pályázatokat a fenti Mth. szellemében a 108/1968. Mtv. Min. utasítás alapján kell végezni:

— „Pályázatot az a hallgató nyújthat be, aki a felsőoktatási intézmény utolsó tanulmányi felévére beiratkozott és nem áll társadalmi tanulmányi ösztöndíjas jogviszonyban.

— Pályázni egyidejűleg több állásra is lehet.

— A pályázatokat a munkahelyet hirdető vállalat vezetőjéhez címezve, a felsőoktatási

intézmény vezetőjénél kell benyújtani.

A pályázatban közölni kell a pályázónak:

— a pályázat beadását megelőző két tanulmányi félévben elért tanulmányi átlageredményét, továbbá:

— különleges képesítését, nyelvtudását,

— a szakmai érdeklődési körét, tudományos diákköri tevékenységét, szakdolgozatának témáját, illetőleg zárógyakorlatának szakmai jellegét,

— a végzett társadalmi munkáját,

— állandó és ideiglenes lakóhelyét, valamint pontos lakcímet,

— részletes önéletrajzát közölni kell a pályázónak azt is, hogy a vállalat által nyújtható szociális juttatások közül melyekre tart igényt.

A felsőoktatási intézmény vezetője a benyújtott pályázatokat a hallgatókról készített jellemzés figyelembevételével véleményezi, ugyanazon munkahelyre beérkező több pályázat esetében a pályázók közötti ajánlasi sorrendet állapít meg. E munkájába az intézmény párt- és KISZ-szervezetét be kell vonni, az illetékes szakintézetek (szakintézeteket), valamint a pályázót pedig meg kell hallgatni.

A felsőoktatási intézmény vezetője a pályázatra rávezetett véleményét, illetőleg az ajánlasi sorrendet — a hallgató tudomására hozva — a pályázatot kiíró vállalattal — a pályázatok egyidejű megküldésével közli.”

★

A végzős hallgatók a részletes pályázatokat a KISZ-bizottságon, és a dékáni hivatalokban megtekinthetik.

PRÓBÁL A CHORUS OECONOMICUS

(Fotó: Fekete Máttyás)

Ismét könyvküldemény Csávolyba

Három-négyszáz darabra tehető annak a könyvküldeménynek a száma, melyet 1976. május 7-én a Központi Könyvtár KISZ-szervezetének küldött Csávolyba szállított az ottani tanyasi kollégiumnak.

A könyvek zömét 1974 őszén hozták az akkori első évfolyamosok, ezenkívül 1976 áprilisában gyűjtést szerveztünk a könyvtár és az egyetem oktatói körében is.

Az elmúlt év őszi és a mostani szállítmánnyal már hatvanötöt tehető a kis tanyasi könyvtár állománya, melynek tárolására polcok készültek, amelyeken a legutóbb szállított könyvek már rendszerben, számozva sorakoztak.

Reméljük — ha szerényen is — de hozzájárulhatunk a kis diáksereg jó tanuláshoz és szünidejük hasznos eltöltéséhez.

Gellán János

A tagkönyvcseré tapasztalatai az ipari karon

Az elmúlt hetek pártvégrehajtóbizottsági üléseinek napirendjén egymást követték a kari alapszervezetek beszámolója a végzett munkáról, illetve a tagkönyvcseré lebonyolításáról. A pvb. legutóbbi ülésén az ipari kar alapszervezeti vezetősége számolt be a tagkönyvcseré tapasztalatairól. Ebből az alkalomból kerestük fel Bethlendi Lászlót a pártalapszervezet titkárát.

A tagkönyvcseré során minden párttagunkkal elbeszélgettünk, s e beszélgetések lényegében három nagy témakört érintettek. Egyrészt a párt politikájával kapcsolatos észrevételeket igyekeztünk összegezni, másrészt az egyetemmel szorosabban összefüggő egyetempolitikai kérdések kerültek szóba, végül egyéni munkájuk megítéléséről kértük ki a tagok véleményét. Úgy gondolom, hogy a második témakör az, ami itt az egyetemen a legfontosabb lehet számunkra, ezért inkább erről beszélünk.

A párttagok nagy többsége az egyetemi pártmunkával elégedett, azon belül is a kari pártmunkát jónak tartják. Természetesen több kritikai észrevétel is érkezett, inkább erről beszéljünk, mert ez viszi a munkánkat is előre. A felsőbb pártszervekkel kapcsolatban a párttagok úgy látják, hogy a pvb és a pb eredményesen végzi munkáját, de felvetették, hogy a pvb munkájában nem eléggé érvényesül az alapszervezet-centrikusság, az alapszervezeti kezdeményezések felkarolásában előbbre kellene lépni és a feladatokat még jobban a helyi sajátosságoknak megfelelően lehetne megoldani.

A párt és állami szervezetek kapcsolatait alapvetően pozitívan ítélik meg a tagok és úgy látják, hogy a tanszéki-, egyetemi demokrácia kellően érvényesül jó forma arra, hogy véleményüket elmondják. Ugyanakkor megjegyezték azt is, hogy sokan úgy érzik, az ipari karon valamiféle tekintélytisztelt túlságosan is erősen érvényesül és ez azt is mutatja, hogy a demokratikus szellem formálása terén vannak még feladataink.

A pártmunkával kapcsolatban többen megfogalmazták, hogy a pártellenőrzésben mindenképpen előre kell lépni, a pártellenőrzés mikéntjét kari szinten még nem sikerült megtalálni.

— Mit jelent ez?

— Ez elsősorban azt jelenti, általános az igény, hogy a pártellenőrzést rendszerezőbbé tegyék, ki kell alakítani az állami vezetők beszámoltatásának rendszerét. Ezzel összefüggésben vetették fel párttagjaink, hogy az oktató-nevelő és a tudományos munka átírányítását is fejleszteni kell.

— Térjünk át az oktató-nevelő munkával kapcsolatos észrevételekre és javaslatokra.

— Elég sok kritika észrevétel hangzott el az oktatás-nevelés súlyának megítélésével kapcsolatban is. A tagság jelentős része úgy látta, hogy nem fordítunk kellő figyelmet, nem kap megfelelő elismerést ez a munka, segítése és ellenőrzése az állami vezetés részéről esetleges.

Ezen belül aztán a tanulmányi fegyelem kérdését is érintették mind az oktatók, mind a hallgatók. A hallgatók egy része úgy látja, hogy a laza tanulmányi fegyelem arra vezethető vissza, hogy a követelmények nem megfelelő színvonalúak, túlbecsüljük a hallgatók öntevékenységét, és szakmai öntudatát, a szabad időt nem teljesen úgy használják fel, mint ahogy mi azt elvárjuk. Ugyanakkor az oktatók azt vetették fel, hogy maga a tanulmányi szabályzat nem elég szigorú, a többszöri utóvizsgák engedélyezésében túlságosan liberálisak vagyunk.

— Ehhez a témához kapcsolódik a képzéskorszerűsítés kérdése. Milyen vélemények hangzottak el ezzel kapcsolatban?

— A reformmal kapcsolatban az a megítélés, hogy jelenleg már a kitűzött feladatok teljesítésére és ellenőrzésére kell helyezni a hangsúlyt. Az a vélemény is megfogalmazódott, hogy az egyetemi reformoknak ez a sorozata bizonyos mértékig veszélyezteteti az oktatás stabilitását, szeretnék, ha a jelenleg kialakított reform hosszabb életű lenne. A korszerűsítés alapirányzatával ma már mindenki egyetért, elfogadják, de azt is tapasztaltuk, hogy még nagyon sokan nincsenek teljesen tisztában a tulajdonképpeni célokkal, feladatokkal. Helyes lenne, ha az egyetemi vezetés nemcsak a professzori karral konzultálna erről a kérdéssel, mert az a helyzet, hogy a docensek és az adjunktusok jelentős része nem ismeri kellően a reform céljait, a megoldandó feladato-

kat. Célszerű lenne, ha számukra is külön tájékoztatókat tartanának.

— Az egyetemen folyó tudományos munkát egészében pozitívan ítélik meg a párttagok. Már korábban is felvetődött, hogy fokozni kell a tanszékek közötti együttműködést, a tudományos kutatásokban. A mostani beszélgetések során sokan annak a véleményüknek is hangot adtak, hogy még tanszéken belül sincs a tudományos munka kellően koordinálva, nem alakult ki megfelelő együttműködés az egyes tanárok között. Különösen vonatkozik ez az idősebb és a fiatalabb oktatók kapcsolatára, a fiatal oktatóknak a jelenleginél nagyobb segítséget kellene kapniuk az idősebbektől.

Elhangzottak olyan vélemények is, hogy nem fogadható el az a szemlélet, mely szerint a tanszéki tudományos munka annyira szuverén lenne, hogy kívülről nem lehet megítélni annak milyenségét.

— Hogyan értékelték a párttagok a KISZ-szervezettel való kapcsolatot?

— Többen felvetették, hogy erősíteni kell az oktatók széles rétegeinek közvetlen kapcsolatát a KISZ-tagsággal. Amikor a KISZ közvetlen pártírányításáról beszélünk, akkor nyilvánvaló, hogy az nem szorítkozhat a párt- és a KISZ-vezetőségek közötti kapcsolatra, hanem a kommunis-ták széles rétegeit kellene bekapcsolni a KISZ-munkába.

Úgy ítélik meg a párttagok, hogy nagyobb segítséget kell nyújtanunk a KISZ kádermunkájához és káderpolitikájához. A kari és egyetemi küldötttervezetek előkészítése során is kiderült, hogy a KISZ kádermunkája nem eléggé átgondolt. Folyamatosabbá kell tenni a KISZ kádermunkáját, több segítséget kell nyújtani a fizikai származású gyerekeknek. Bátorabban kell őket javasolni a vezető funkciókba.

Egy másik észrevétel a KISZ-munkával kapcsolatban az volt, hogy a rendezvénycentrikussággal szemben a folyamatosabb munkát kell érvényesíteni. A tagság egy része úgy érzi, hogy a KISZ-munkában elsősorban alapszervezeti szinten kell jelentősen előrelépni. A KISZ-munka folyamatosabbá válása egyben azt is jelenti, hogy javul az alapszervezeti munka, realitásabb lesznek a vállalások és az értékelő taggyűlések.

F. P.

NŐK HELYZETE AZ EGYETEMEN

II.

Lapunk korábbi számában az oktatásban dolgozó nők helyzetével foglalkoztunk. Az egyetemünkön készült felmérés azonban részletesen foglalkozik az oktatásigazgatásban és adminisztrációban dolgozó, illetve a könyvtárban dolgozó nők helyzetével is. Az alábbiakban az ő munkakörülményeiket, problémáikat ismertettük.

AZ OKTATÁSIGAZGATÁSBAN ÉS AZ ADMINISZTRÁCIÓBAN DOLGOZÓ NŐK

Az oktatásigazgatásban és az adminisztrációban foglalkoztatottnak döntő többsége, összesen 94 százalék nő. (Ezen belül a felső- és középszintű adminisztratív vezetőknek egyharmada, a főelőadók és csoportvezetők 38 százaléka, az egyéb adminisztratív dolgozók-nak 97 százaléka.)

Ennek megfelelő a fizetési kategóriák szerinti elhelyezkedés is, 2500 forinton alul kizárólag nők keresnek. A magasabb fizetési kategóriákban arányuk rendkívül kicsi. Megállapítható, hogy 1970 óta a nők fizetése valamivel kisebb arányban nőtt, mint a férfiaké (azonos beosztásban is). Az ezen a területen dolgozó nők többsége 35 éven aluli. Ugyanakkor jelentős (cca 30 százalék) a 40 éven felüliek aránya és kb. 20 százalékuk több mint 15 éve dolgozik egyetemünkön, törzsgárdatag.

Ha összehasonlítjuk a nődolgozók jelenlegi fizetését az oktatási miniszter és a munkaügyi miniszter 201/1975. (M. K. 3.) OM—MÜM. sz. együttes utasításában foglalt munkabértáblával, kitűnik, hogy csak kevesen érik el az

előírt átlagbért, ugyanakkor nem egy helyen a bér az előírt alsó határ alatt van. (A tanszéki könyvtárosok fizetése pl. a bérminimumot sem éri el.) E téren sürgősen korrekció szükséges. Ezzel nem szabad megvárni a rendeletben megjelölt 1977. január 1-i határidőt.

Sajnos a régi törzsgárdatag dolgozók közül is többen vannak, akik a kategóriájuknak megfelelő bérminimumot is alig érik el. A nyugdíjazáshoz közelálló dolgozók esetében ez különösen sérelmes.

A jutalmak az elmúlt években emelkedő tendenciájúak voltak, a KK-jutalmakkal kapcsolatosan azonban jónéhány helyen sérelmek mutatkoznak. (Egyes tanszéki adminisztrátorok 1974. évi KK-jutalma — természetesen jelentős különmunkával — 10 ezer forint felett volt, míg mások egyáltalán nem részesültek ilyen juttatásban. Ez azért is vetődik fel élesen, mert a tanszéki adminisztrátorok munkával való terhelése nagyon egyenlőtlen. Akad olyan tanszék, ahol öt oktatót lát el két adminisztrátor, míg másutt huszat. (A KK-jutalmak elosztásának kérdése tehát szintén sürgető, megvizsgálandó feladat.)

Az oktatásigazgatási és adminisztráció területén is megállapítható, hogy a férfiak nagyobb arányban töltnek be összegytemi szintű társadalmi-közéleti funkciókat, míg a nők a férfiaknál nagyobb arányban végeznek közvetlen munkahelyi feladatokat. A bölcsődei, illetve óvodai ellátás egyetemhez közeli megoldását e terület nődolgozói fokozottan igénylik. A felmérés időpontjában 19-en voltak gyermekgondozási segélyben, velük a jelenleginél többet kellene törödni.

A létszám megoszlása beosztás szerint^x

Beosztás	Összesen	férfi	ebből	nő
Felső és középszintű admin. vezető.	3	2		1
Főelőadó, csop. vezető	24	4		20
Egyéb admin. dolgozó	180	6		174
Összesen:	207	12		195

A KÖNYVTÁRBAN DOLGOZÓ NŐK HELYZETÉRŐL

A könyvtár létszámösszetétel szempontjából sajátos helyzet foglal el az egyetemen: igen nagy a nők aránya, ugyanakkor többségük magas képzettségű, egyetemi vagy főiskolai diplomával rendelkezik. Tulajdonképpen ez az egyetlen olyan nagyobb terület, ahol a nők arányuknak megfelelő számban töltnek be vezető munkaköröket. A létszám 84 százalékát teszik ki, ugyanakkor az öt felső-, középszintű vezető közül négy, az öt csoportvezető közül három nő. Fizetésben, anyagi, erkölcsi elismerés tekintetében sem állapítható meg a nők lemaradása. Ez a helyzet nem új keletű, s valószínűleg tradicionális okokkal is összefügg, úgy tűnik, ilyen munkakör könnyebben összeegyeztethető a nőkre háruló családi terhekkel, mint az intenzív tudományos kutatómunkát is igénylő oktatói állás. Mindemellett azonban a jó szellem, a konzervatívizmustól mentes léghő is feltétlen szerepet játszik ebben.

Ugyanakkor az itt dolgozó nőknek, de a férfiaknak is megvannak a maguk speciális problémái, úgy érzik, hogy ők az oktatóknál kevésbé fontos szerepet játszanak az egyetemen, másodrangú helyet foglalnak el. Ez a fizetésben nem jelentkezik, de jelentkezik például a jutalomösszegek magasságában és a KK-jutalomból való minimális részesedésben. Sérelmesnek tartják azt, hogy az újonnan felvettek fizetése esetenként meghaladja a több évtizedes hűségét tanúsított régi dolgozókéét. (Ez az oktatók körében is panasz.) Természetesen a könyvtárban dolgozók is küszködnek gyermekeik óvodai-bölcsődei, napközi otthoni elhelyezésének gondjaival. Egyidejűleg meg kell állapítani, hogy a könyvtárban több, különösen a családjának helyzetét megkönnyítő munkarendi és egyéb intézkedést foganatosítottak az utóbbi években.

TENNYALÓK

Az ismertett problémák megoldása, illetve enyhítése, részben konkrét intézkedéseket, részben szemléletformálást, nevelőmunkát igényel.

1. Fokozott támogatást kell adni a nők tudományos munkában való előrehaladásához. Ezt már az egyetemi évek alatt el kell kezdeni, és folytatni tanszékre kerülésük után, a feladatok nagyon gondos kiválasztásával, végrehajtásuk segítségével, biztatással, bátorítással. A nőket — ha biztosíték van arra, hogy azt valóban tudományos előrehaladásukra fordítják, — előnyben kell részesíteni az alkotó szabadságok, intenzív nyelvtanfolyamok, rövidebb külföldi tanulmányutak elosztásánál. Élni kell a tehetséges fiatal oktatóknak aspi-

rantúrára, ezen belül függetlenített aspirantúrára küldésének a lehetőségével.

2. Nőpolitikai célkitűzéseink megkövetelik az általános káderpolitika javítását, az adhoc, véletlenszerű megoldások kiküszöbölését ezen a téren. Tudatos, előrelátó kiválasztás és felkészítés alapján az eddiginél sokkal bátrabban kell a nőket szakmai vezető funkciókkal megbízni. Itt mindenféle statisztikai átlag hajszolása súlyos hiba. Ugyanakkor, a szem elől tévesztés kiküszöbölése céljából szükséges minden kinevezés, megbízás esetében megvizsgálni, hogy nincs-e alkalmas nő a szóbanforgó funkció betöltésére.

3. Az Egyetemi Tanács kezdeményezze, hogy a különböző munkaterületek szakszervezeti alapszervezetei jelen felmérés eredményeit vitassák meg és határozzák meg a nődolgozók helyzetének javítását szolgáló saját tennivalóikat. Az egyetemi pártszervezet támogassa, segítse ezt a munkát. A munkahelyi egységek, tanszékek stb. ugyancsak határozzák meg ilyen jellegű feladataikat és a szakszervezet kísérelje nyomon azok teljesítését. (Kívánatos pl., hogy a tanszékek szakmai kapcsolatot tartsanak fenn a szülési vagy gyermekgondozási szabadságon levő nőktalálkozókkal, hogy körülményeikkel összeegyeztethető és ugyanakkor szakmai előrehaladásukat segítő feladatokkal bízzák meg őket, hogy fokozottan vegyék figyelembe a kisgyermekes anyák speciális problémáit az órarendi beosztásnál, stb.)

4. Az adminisztratív munkakörben foglalkoztatott dolgozók között — munkaterhelésük egyenletesebbé tétele céljából — megfelelő feladat, illetve létszám-átcsoportosítást kell végrehajtani. Biztosítani kell, hogy még ez évben valamennyi oktatásigazgatásban, illetve adminisztrációban foglalkoztatott dolgozó bére elérje a rendeletileg előírt minimumot. Orvosolni kell egyes törzsgárdatagok indokolatlan fizetésbeli elmaradását.

5. Feltétlenül szükséges, hogy az egyetem vezetősége a szakszervezettel együttműködve intézményes segítséget nyújtson dolgozóink gyermekeinek bölcsődei, óvodai elhelyezéséhez. Az iskolás gyermekek nyári elhelyezése érdekében lehetőséget kellene teremteni a szakszervezet által szervezett gyermeküdültetés időtartamának a meghosszabbítására, illetve saját nyári napközi tábor szervezésére.

A tanulmányt készítő bizottság tagjai voltak: dr. Bernáth Tivadar, Deák Károlyné dr., Falusné dr. Szikra Katalin (a bizottság vezetője), Lamberger Galina (hallgató), dr. Rác Lajosné, dr. Szép Jenő.

A bizottság munkatársai voltak: dr. Hrubos Ildikó, Molnárné Venyige Júlia, Sándor Imréné dr., Tarsoly Árpádné.

S. J.

Közgázosok a Felvonulási téren

(Fotó: Fekete Máttyás)

MATEK

— emelt szinten

Talán nem mindenki tudja még: az elsős évfolyamon idén bevezették a kétszintű matematikai oktatást. „Analízis” és „Valószínűség-számítás” néven tanulják a hallgatók az eddigi tananyagot, a „Függvénytan elemei” és a „Valószínűség elmélet” pedig magasabb szinten tárgyalja azt. A „sima” anyagból írásbeli vizsgát tesz minden hallgató, az emeltszintűből pedig szóbelizni lehet. A „Függvénytan elemei” és a „Valószínűség elmélet” fakultatív tárgyak, de csak az kerülhet másodikba tervezdásági szakra, aki levizsgázott belőlük.

következő félévek valamelyikében fognak hallani, külön előadás keretében.

— *Hogyan vélekedik az első év után a kétszintű matematikai oktatásról?*

— Nagyon örülök annak, hogy viszonylag sokan érzik: egy jó közgazdásznak egyre több ismerettel kell rendelkeznie és az ezzel kapcsolatos munkát önként vállalják. Nem öröm azonban, hogy a lelkesedés, a hallgatók elég nagy (kb. 40) százalékánál csak szalmalángnak tűnik és visszariadnak az út nehézségeitől. Úgy érzem, hogy a kitűzött tananyagot nem kell lényege-

Mivel az első év kísérleti jellegű volt, ilyenkor év vége felé itt az ideje szétnézni a tanszéken; mi várható a vizsgákon, és nem árt azt sem tudni, változik-e valami a jövő évi oktatásban? Kérdéseimmel dr. Denkinger Gézád, az emeltszintű tárgyak előadóját kerestem meg:

— *Milyen lesz a szóbeli vizsgák rendje? A példamegoldásra, vagy pedig az elméletre helyezik a nagyobb hangsúlyt?*

— A vizsga rendje lényegében ugyanaz marad, mint az első félévben „Függvénytan elemeiből”: egy átfogó kérdés, egy szűkebb területre vonatkozó kérdés és egy rövid példa.

— *Milyen mélységű felkészültséget vár a hallgatóktól?*

— Szeretném elérni, hogy a hallgatók olyan tudással rendelkezzenek, amely lehetővé teszi a későbbi tananyag megértését anélkül, hogy ennek során a már tanultakra aránytalanul nagy munkát kelljen fordítani. Ez azt jelenti, hogy a tananyagban levő összefüggéseket általánosan és részleteiben is jól kell ismerni.

— *Hányan szándékoznak vizsgát tenni?*

— Nem tudom pontosan, körülbelül 70 főre számítok.

— *A tervezdásági szakra 60 fős keretszámot szabtak meg. Mi lesz akkor, ha nem teszik le ennyien az emeltszintű vizsgákat? És a jelentkezők közti válogatásnál érvényesülnek-e a többi tárgy — számítástechnika, politikai gazdaságtan — követelményei is?*

— A tervezdásági szak létszámára vonatkozóan nincsen előírás. Ha kevesen éreznek annyi erőt magukban, hogy elvégezzék, kisebb lesz a létszám. Az emeltszintű anyag ismeretéről azonban feltétlenül szükség van, mert jónéhány tárgy erre épül. Persze, e szakra a felvétel nemcsak a matematika tudás alapján történik, nyilvánvaló, hogy a továbbiak szempontjából fontos tárgyak legalább ilyen súllyal szerepelnek. A továbbtanuláshoz szükséges anyagot minden tárgyból minél jobban kell ismerni.

— *Kimaradt néhány anyag-rész, amely a további matematikai tanuláshoz szükséges lesz. Ezt a hallgatók egyénileg pótolják be, vagy lesz arra valamilyen szervezett oktatás?*

— Nem sok anyag maradt ki, és ezek kevésbé is fontosak. Aránylag kis egyéni munkával is be lehet ezeket pótolni. A differenciál egyenletekről szóló részt azonban a jövőben is elhagyjuk, ebből a

sen változtatni. Elsajátítása négy óra előadás, és két óra gyakorlati keretében lehetséges, persze rendszeres munka és a középiskolai hiányok állandó pótlása mellett.

— *A hallgatók egy része kevesnek érzi a négy óra előadáshoz a két óra gyakorlatot, még kettőt igényelnék. Amennyiben tervez valamilyen változtatást a tanszék a kétszintű oktatásban, nem lehetne ezt megoldani?*

— Tervezünk bizonyos változtatást, szeretnénk elérni, hogy a hallgatók ne kétszer vizsgálózzanak (egyszer írásbeli, ezután szóbeli vizsgát téve). Ez sokat javítana a hallgatók vizsgabeosztásán és egy esetleges (más tárgyból való) sikertelen vizsga esetén nem mondanának le a nem kötelező vizsgáról azzal, hogy „legfeljebb” nem jönnek tervezdásági szakra. A 4+2 óra beosztásán — úgy látjuk — nem szükséges változtatni. Már az idén lehetővé tettük, hogy azok, akik szükségét érzik, a „valószínűség-számítás” gyakorlatokra is bejárjanak. Az itteni lassúbb haladási tempó alkalmas a legfontosabb anyagrészek alapos átismétlésére. A jövőben is ajánljuk e lehetőség kihasználását.

— *Visszatérve a vizsgaidőszakra: milyen tanácsot tud adni a hallgatóknak a felkészüléshez?*

— A felkészülés a matematikai vizsgákra is alapos munkát kíván. Nincs sok értelme a „háromszor elolvasom” célkitűzésnek. A jegyzetet lassan, lehetőleg mindent megértve kell olvasni, a nehezebb részeket többször ismételve. Jó ha példákon is ellenőrzi a tudást és nem sablonosan végzi a megoldást, hanem mindig az elméleti anyag ismeretéhez kötve. Ezt lényegében év közben is így kell csinálni. Ez a jó módszer, amellyel a vizsgára való felkészülés már „magasabb” szempontok alapján történik, amikor a már ismert anyagok közötti összefüggések meglátásán, megkeresésén van a hangsúly. A tananyag ilyen „összefogása” teszi azt valóban élővé és alkalmazhatóvá. Tudom, hogy a hallgatók zöme így tanul év közben. Gondolom, hogy már az első évek között is világos, hogy a vizsgára való „rohamtanulás” — évközi munka nélkül — nem sokat ér. Elfogadható vizsgajegy lehet kapni érte. Am az így „beszédett” anyag igen hamar elszáll és a következő félévek csak nehezebbé válnak.

Pál Kata

Mennyit ér a diákvélemény?

Véleményünk mértékessége a tanszéki

képviselők munkája

Az az első kérdés, hogy egyáltalán van e mit mérniük? Mert a száukat azt járattuk, az biztos, csak az kétes, hogy amit mondunk ér e valamit? Vajon tanáraink mennyiben veszik figyelembe a diákok véleményét?

EGY PÉLDA: képzéskorszerűsítés. Véleményezési lehetőség kerek egy nap. Azt hiszem, hogy az időtartam nagysága jól tükrözi korlátainkat. Hiszen az ekkor született „vilámvélemények” nem utolsó sorban azért sem lehettek eléggé alaposak, körültekintőek (s főleg véglegesek), mert a tanszéki képviselők nagy többsége is csak akkor látta először a tantárgyprogramot, jobb lett volna, ha ők már a tanszékek munkája közben értesülnek erről — vagy ne adj isten, esetleg bevonták volna őket a képzéskorszerűsítés kidolgozásába (ha csak megfigyelőként is).

Sajnos ez még csak a jövő zenéje, s ahogy vágyaink elmandalítsanak — nézzük meg mi most a valós helyzet. Hogyan működik a tanszéki képviselők rendszer? Hiszen véleményünk mértékessége — a tanszéki képviselők munkája. S az értékelő: a mértékesség előtt álló jelző.

Akiket megkérdeztünk: tanszékvezető, diákképviselő

Először a Népgazdaság tervezése tanszéken kopogtattam. Nem véletlenül dr. László János tanszékvezetőt még az általános kari pótgyűlésen szövegezték meg, hogy a tanszék több kérdésben magáévá tette a hallgatók véleményét az értékelési és ösztönzési módszerekről. Lehetőségét biztosítanak arra, hogy hallgatóink félévenként egy-egy önálló témát dolgozzanak ki. Bátorabbak akarják alkalmazni a kollokviumok helyett a gyakorlati jegyet, sőt szó van a dícséretes-megfelelt-

és nem felelt meg minősítési rendszerről is.

Megkerestem Vass Lászlót is, aki három évig egyetemi tanácsstag volt, s mint rutinos diákképviselő egyike azoknak, akik egy kis kézikönyvet állítottak össze — eddigi tapasztalataikból, s az általános elvárások alapján — a tanszéki képviselőknek, az egyetemi, és kari tanácsstagoknak.

Két különálló, egymástól független véleményt hallottam, s most ezt a két álláspontot illeszttem egymás mellé.

Egy képzeletbeli beszélgetés

DR. LÁSZLÓ JÁNOS: a tanszéki képviselő az egyik összekötőkapocs a tanszék és a hallgatók között. Az lenne a feladat, hogy képviselje a hallgatók széles rétegének a véleményét. Sajnos, általában csak egy évfolyam (jellemző, hogy a népgazdtervezési tanszéki képviselő mind III. évesek) egy csoport, sőt mivel a csoporton belül is sokszor megoszlanak a vélemények, azon belül is egy szűk kis kör hangadója. Véleményük mégis több információt jelent, mint amit a tanár tud szerezni, hiszen a tanszéki képviselő benne élnek saját kollektívájukban, de ha látóköriük ezen túlterjed, a tevékenységük akkor hasznos igazán.

(Az egyik tanszéki képviselő: Igaza van a tanszékvezetőnek. De kin múlik az, hogy én

milyen munkát végzek? Rajtuk — s körbemutatott a zsi-bongóban zsongó embertömegre. Ha ők nem jönnek hozzámm, nem keresnek, nem érdeklődnek, hogyan tudnám mindük véleményét tolmácsolni?)

VASS LÁSZLÓ: Nem az a képviselő feladata, hogy minden ügyet ő intézzon el. Van idővel megoldódó dolgok, s van úgy, hogy egyszerűen nincs idő a tanszéki képviselő közbeavatkozására. A diákok ilyenkor közvetlenül intézik el problémájukat.

(Persze azért nem árt, ha erről a képviselő is tud, őt is értesítik a fejleményekről, mert minden ilyen információ bővíti a látóköreit, s segíti abban, hogy minél jobban ellássa munkáját. A szerző megjegyzi.)

VASS LÁSZLÓ: A tanszéki

képviselő feladata, hogy közvetítse a tanszék elvárásait, de az a lényeg, hogy a diákvélemény jelen legyen a tanszéken; ezért fontos, hogy a képviselő ott legyen minden olyan tanszéki értekezleten, amely közvetlenül, vagy közvetve a hallgatókat is érinti. Mert mi a mai helyzet? Van ahol a tanszék megy a képviselők után, bevonja őket, feladatok ad nekik. Van ahol nem értesítik időben, vagy egyáltalán nem is értesítik a tanszéki képviselőket, s csak nagyon lehatárolt kérdésekben kéri ki a véleményüket.

DR. LÁSZLÓ JÁNOS: Nem abban értem a tanszéki képviselő funkcióját, hogy eljár a tanszéki értekezletekre. Az ő feladatuk, hallatlanul operatív kell hogy legyen, rögtön jelezniük kell: ez volt a jó, ez volt a rossz. Olyan még nem fordult elő nálunk, hogy vizsga közben jöttek volna. Persze ne csak panasszal jöjjenek, hanem jóval, rosszal egyaránt. Ezen is múlik az, hogy milyen kapcsolatot sikerül kialakítaniuk.

Itt vannak például az átfedések. Senki sem tud jobban segíteni ebben, mint a diákok, a „puding evői”. Ezt a kérdést is árnyaltabban kellene vizsgálniuk a diákképviselőknél, hogy ne csak egyoldalú információkat kapjunk. Megmondom őszintén főként nekünk

van szükségünk ezekre az információkra és mégis a diákok részéről kell kezdeményezni. A tanszéki értekezleten tárgyaljuk a diák tanár viszonyt, s elhangzik az, hogy a diákok nem nagyon keresik a kapcsolatokat, pedig ezt nekik kell megkeresni, a lehetőséget mindig felkínáljuk, és a tanszéki képviselők láthatják, hogy ezt komolyan is vesszük. Korábban az volt a gyakorlat, hogy a hallgatókat bevonjuk; a tanszék tudományos munkájába. Az idén a képzéskorszerűsítés kidolgozása minden energiánkat lekötötte, de a jövő évtől kezdve újra szeretnénk 8–10 hallgatót bekapcsolni a tanszék kutatómunkájába.

(Egy fel nem vetett kérdésre is választ kaptam dr. László Jánostól: Vajon kin múlik az, hogy a képzéskorszerűsítés kidolgozása során mennyire érvényesül a diákok véleménye).

— Nagyon sok múlik a tanszéki képviselőn. Ő kapja meg először az információkat. Ha ezt gyorsan eljuttatja társaihoz, s időben visszajelez, meg változtathatunk a tervezeten, mielőtt az elnyeri végző formáját.

A képviselői rendszer számunkra egytel több csatornát jelent. Minél több összekötőkapocs van közöttünk, annál jobb.

Következtetések

E cikk keretei nem engedték meg, hogy a tanszéki képviselői rendszer összes területeit részletesen elemezze. Külön cikket érdemelne az oktatói véleményezések, az anyagfeldolgozás, az oktatás módszertanának kérdésköre. A véleményezőből csak néhány mondatot ragadtam ki. Vitaközi lehet azon, hogy a nézőpontok mennyire jellemzőek, s mennyire általánosíthatóak. Annyit azonban joggal állíthatunk: ez a rendszer egyelőre mégcsak a lehetőséget biztosítja. A diák-érdekképviselet — amelynek szerepét Maróthy László erőteljesen hangsúlyozta kongresszusi beszámolójában — még csak a formai keretek létrehozásánál tart, ennek működéséhez, ahhoz, hogy

a formát megfelelő tartalommal töltsük meg, még sok tenivalónk akad.

Tisztázni kell a tanszéki képviselő helyét és szerepét az érdekképviseleti rendszeren belül. Pontosán meg kell határozni jogainkat és feladatainkat. Mindezzel együtt mégis a képviselő személye és hozzáállása a legfontosabb. Erre a posztra olyan hallgatók válnak, akik mind szakmailag, mind emberileg megállják a helyüket. Szívvel-lélekkel költönek ahhoz a tantárgyhoz amelyben társaikat képviselik, s vállalják a képviselői munka másra át nem hárítható felelősségét.

Diákképviselőnek lenni politikai tett.

Agg Zoltán

Még egyszer a szakkollégiumról

Jelentkeztek minél többen

A cikk elsősorban az elsőéveseknek szól, s megírásának indítéka abból a többéves tapasztalatból fakadt, amely szerint az elég sok évközi információ ellenére is előfordul, hogy többen semmit, vagy igen keveset tudnak rólunk.

A szakkollégium 1970-ben alakult, a diákok kezdeményezésére. Létrehozásának célja — elsősorban tehetséges munkás és paraszt származású hallgatók bevonásával — lényegében egy, a szó eredetében vett kollégium, olyan diákközösség megteremtése volt, amely kihasználja a kollégiumi együttélésben rejlő lehetőségeket, elősegíti a közösség egyes tagjainak sokoldalú fejlődését, megteremtí az együtt végzett tudományos és közösségi munka szervezeti formáit.

A kollégiumba bárki jelentkezhet, de céljainkból következően elsősorban fizikai származású hallgatókat várunk, pestieket és vidékieket egyaránt.

A látványos célok megvalósításának alapja az önként vállalt komoly munka, hiszen a kollégium olyan, amilyenné mi formáljuk. — Ezt bizonyítja, hogy a tudományos és közösségi munka szervezeti formái

évről évre alakulnak, fejlődnek.

Úgy érezzük, ebben az évben megtaláltuk a leghatékonyabb formát, melynek alapja — a kollégisták érdeklődési körének megfelelően létrehozott szekciórendszer. Az egyes szekciókban (tanári segítséggel) a közösen végzett önképzés mellett az egyéni kutatómunka folytatása is követelmény, mivel célunk a tudományos kutatás alapvető módszereinek egyetemi évek alatti lehetséges elsajátítása. Ebben nagy segítséget jelent az az előadásorozat, amelyet az utóbbi években rendszeresen Berend T. Iván tartott a kollégium másodévesei számára.

— A kollégium közösségi és tudományos munkájához hozzátartozik egymás munkájának ismerete és segítése, a szekciók tevékenységében való aktív részvétel, rendezvényeink látogatása. Ehhez járulnak a kollégium közös vállalásaiban (pl. I. éves kollégium patronálása, ÉSZET segítése, Csepeli kapcsolat) való aktív tevékenység.

A jelentkezőknek számolniuk kell azzal, hogy a szakkollégium éppen ilyen többletfeladatok révén ad többet a kollégistáknak.

PORTRÉ

(Fotó: Tutsek)

A tavaszi értékelő taggyűlésen a népgazd. terv szak II. évfolyamának 4. csoportjában négy ember KISZ-tagságát függesztették fel. Az egyik függesztéssel kapcsolatban vitacikket kapott szerkesztőségünk. A cikkíró Vidor Péter, Szénay Márta KISZ-tag-sága függesztésének jogosságát vitatja, megkérdőjelezi az alkalmazott értékrendszer helyességét. Szerkesztőségünk kerekasztal-beszélgetést rendezett az eset megtárgyalására, illetve a konkrét ügyön keresztül általánosabb kérdések, a KISZ-tagság kritériumának, az értékrendszer összetevőinek, illetve azon belül az egyes összetevők súlyának mérlegelése, tisztázása céljából. A beszélgetésen az alapszervezet vezetősége és tagjai mellett részt vett Vidor Péter, a cikkíró, Koltó Magdolna az általános kar KISZ-titkára és még néhányan. A vitát Vass László, az egyetemi KISZ-bizottság agit.-prop.-titkára vezette.

VASS: Engedjétek meg, hogy a vita lezajlásán a végére utalgok. Jó lenne, ha úgy zárunk le ezt az eszmecsere-t, hogy mindenki tisztán meg tudja ítélni a történeteket, hogy mindenki lássa, a jövőben milyen magatartásra van szükség részéről, hogy mit kell tennie. Kérem, hogy az eset legfontosabb tartalmi vonásait tartva szem előtt, nyugodtan, higgadtan és konstruktívan szóljatok hozzá a témához. Hallgassuk meg talán elsőként a cikkíró véleményét.

VIDOR PÉTER: Én úgy látom, hogy Márta KISZ-tagságát elsősorban azért nem hosszabbították meg, mert kilógott a csoportból, nem illeszkedett be. Szerintem egy politikai szervezetenél ez viszont nem lehet kizáró ok. Elvégre ha beleszólok az ember egy új közösségbe, ott nem lehet mindenkiel mindjárt haver. Szerintem politikai és általános emberi magatartás alapján kell megítélni az embereket.

BIKSZ PÉTER: Úgy tűnik, hogy itt az a látszat alakult ki Péter hozzászólása alapján, mintha nálunk a KISZ-tagság kritériumának az felelne meg, hogy jó haver-e valaki. Itt nem haverságról van szó. Alapvetően meg kell különböztetni azt, hogy haver, vagy közösségi ember-e valaki. A közösségi ember fogalma nem feltétlenül jelenti azt, hogy az illető mindenkinek haverja, barátja a csoportban. Péter azt állítja, hogy „aki ismeri Márta-t — nyilván közeleli barátaira gondol — az tud-

BIKSZ PÉTER: Igen, de most te éppen oda kanyarodsz vissza, amit az előbb megkérdőjeleztél, hogy haveri, baráti kapcsolat. Mert ebben az esetben Márta kötődése az egyes tagokhoz, nem a csoporthoz, valóban csak haveri, baráti és nem több ennél.

VASS LÁSZLÓ: Azt javaslom, hogy az alapszervezeti vezetőség fejtsse ki, hogy milyen összetevőkből áll az értékrendszerük és aztán nézzük meg, hogy mely pontok alapján nem felelt meg Márta a KISZ-tagságra. Ezenkívül még arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy az alapszervezethez való viszony politikai vonatkozásait értékeljük inkább, és ne a baráti szálakat boncolgassuk. Ez jó, ha van, de alapvetően az a célunk, hogy olyan pezsgő légkört teremtsünk, ahol aztán ezek kialakulnak. Tehát nem a baráti szálakon múlik a közösség, hanem a munkán.

BALOGH IVÁN: Értékrendszerünk nem pusztán a saját elképzeléseink szerint alakítottuk, hanem megpróbáltuk egyeztetni nemcsak a karon belül, hanem más karok alapszervezeti vezetőivel is. Akkor február elején abban maradtunk, hogy az pusztán nem elég, ha valaki dolgozik. Sőt, azt mondtuk, hogy ha valaki csak kint dolgozik, tehát az alapszervezetben semmi munkát nem végez, az sem elég. Mi van akkor, ha valaki belül dolgozott, de kívül nem — mert ugye több variációt végig kell próbálni. Erre azt mondtuk, hogy ha az a belső olyan tartalmas, akkor igenis megadjuk a tagkönyvet, viszont, a külső munkát olyannak tekintjük, ami már egy plusz. Ezeknek a Márta megfelelt, mert külső munkája volt, a KISZ Központi Művészgyűjtésében énekel, az állami csoport-megbizotti tevékenységét és Van patronálását elfogadtuk belső munkának. Mi az tehát, amiben még sem felelt meg Márta a KISZ-tagság követelményének? Igaz, hogy sok helyen le van írva és nagy igazság, hogy tettekkel kell politizálni, nem szavakkal, de csak tettekkel politizálni nem elég. Szavakkal is kell. Márta részéről semmi féle politikai véleménynyilvánítást nem tapasztaltunk. A másik, ami miatt nem hosszabbítottuk meg Márta KISZ-tagságát, hogy úgy találtuk, a csoport jelentős része nem ismeri Márta-t. Ezek miatt döntöttünk úgy, hogy, noha jól dolgozik, és egy másik alapszervezetben ezért meg is kapná a tagköny-

vet, mi egy magasabb mércét állítottunk és azt mondtuk, hogy nem kapja meg.

SZÜCS FERI: Azt szeretném mondani egyrészt, hogy ne tulajdonítsunk túlzott jelentőséget a csoportok közötti szempontok koordinálásának, mert ez a népgazd. terven belül négy másodéves csoportban sem sikerült. Másrészt nagyon jó dolognak tartom, hogy egy magasabb mércét állítottatok fel, és aszerint értékeltétek az embereket. Csak: most azt kellene megnézni, hogy nem emelték-e saját magatoknak is túl magasra azt a mércét. Mert én el tudom képzelni, hogy évek óta ennek a csoportnak a munkája kiváló volt, de van néhány tény, ami megkérdőjelezi ezt. Mert noha, nem akarok túlzott jelentőséget tulajdonítani ennek,

de tény, hogy a szüreten a csoport és a vezetőség néhány tagja nem valami jól dolgozott. Aztán azt mondták, hogy március óta javulás van a Mártinál. Hát ha ti tudtok arról, hogy a Mártival probléma van, akkor miért kellett márciusig várni? Miért nem szólítottok neki előbb?

PINTÉR JUTKA: Én az értékrendszerhez kanyarodnék vissza. Az áprilisi határozat értelmében év elején megteztük az egyéni vállalásainkat, a csoport elfogadta és elkezd-tünk dolgozni. Az értékelés-nél természetesen a papíron tett vállalásokat meg kell nézni, de sok olyan dolog is van, amit papíron nem lehet vállalni. Például a magatartásra vonatkozó dolgokat. Ezt a szempontot is érvényesítettük. Aztán úgy éreztük, hogy a mi csoportunk olyan, hogy a konkrét munkán túl is követelményeket kell támasztani. Ezek voltak azok a szempontok, amiknek viszont a Márta egyáltalán nem felelt meg akkor. Azóta van javulás. A munka során olyan légkör alakult ki nálunk, hogy mindenki igyekszik adni a másiknak, és azt vissza is kapja cserébe. Ezért mi nagyon nagy súllyal ejtettük latba — és úgy gondolom, ezért nyugodtan vállalhatjuk a felelősséget, hogy a közösséghez, hogy viszonyul valaki. Én úgy érzem, hogy ha az áprilisi határozat, a kari határozat meghúzó egy szintet, de a csoport 70-80 százalékra meghaladja azt, akkor emelni kell a mércét. Akkor többet lehet és többet is kell elérni.

KONCZ KATI: Ami miatt én itt vagyok az, hogy tavaly csoporttársam volt Márta és akkor nagyon jól be tudott illeszkedni a csoportba. Igaz, hogy az első félévben még meglehetősen halk szavú és zárkózott volt, de a második félévre teljesen feloldódott,

Én tudom, hogy egy év egy ember életében elég hosszú idő, de talán Márta mégsem változott meg gyökeresen ennyi idő alatt. En legalábbis ezt nem vettem észre, noha azóta is baráti kapcsolatban vagyunk.

VIDOR PÉTER: A beszélgetés során már felmerült néhány kérdés, amire jó lenne konkrét választ kapni. Például mik voltak azok az egyéb szempontok, amiket a munkán kívül támasztottatok a KISZ-tagokkal szemben? Azt mondtátok, adni a másiknak — ez egy plusz szempont. Akkor Van, neki miért nem adtatok, ő miért lógott ki a csoportból? Aztán, hogy ki hogyan viszonyul a közösséghez, ezt a szempontot is jó lenne, ha elmagyaráznátok, mert azt már tisztáztuk, hogy ez nem a

Kerekasztal-beszélgetés

Miért függesztették fel a KISZ-tagságát?

erre. Nagyon szerettem volna bekerülni ebbe a közösségbe, ezt nektek is látnotok kellett, és mindig fájt a pontom volt, hogy ez nem sikerült.

VASS LÁSZLÓ: Most az a kérdés, hogy kinek a hibája ez, ha jó indulatú vagyok fele a vezetőségére, vagy inkább még több.

SOMFAI ZOLTÁN: Több embernek is volt ilyen problémája az alapszervezetünkben. Például az egyikük mondta, hogy a régi alapszervezetben sokkal jobb közösségi ember volt és maga sem érti, hogy itt miért nem az. A vezetőség foglalkozott velük, és végül is sikerült nekik beilleszkedni. Tehát valószínű, hogy nem a vezetőség, hogy Mártinak nem sikerült. Bizonyos közeledésre az ő részéről is szükség lett volna.

DEME ERZSÉBET: Én megint csak visszatérnék az értékrendszerhez. Nem igaz, az hogy a csoport zöme megfelelt ezeknek a magasabb szintű követelményeknek. Ha következetesen végigvitték volna, sok embert (kb. 10-12) fel lehetett volna függeszteni, többek között engem is. Ha ennyi emberrel előfordult az, akkor nyilván nemcsak a Márta hibája. Most is legalább 10 ember van az alapszervezetben, aki nem nyilvánít véleményt. Kérdés, hogy miért? Mert biztos, hogy van véleménye, csak olyan közeg is kellene, ahol nyugodtan elmondhatja a véleményét.

KONCZ KATI: Engem megdöbbent, hogy az értékrendszerben ti mindent elsősorban a közösségbe való beilleszkedésre helyezitek a hangsúlyt.

SZÜCS FERI: Úgy veszem észre, hogy kezd értelmetlenné válni a vita. Vesztetten kergetitek az igazságokat, amiben biztos, hogy vannak rész-igazságok, de próbáljátok meg inkább ebből az egész vitából magatok számára kiszűrni a tanulságokat, mert azok lesznek. Ha a vita után lesz valami, amit másként fogtok csinálni, mint eddig, akkor az egésznek volt értelme.

BIKSZ PÉTER: Egyetérték veled. Itt nem egyértelmű fekete-fehér dolgok vannak. Nyilván kölcsönös hiba, hogy Márta nem tudott beilleszkedni, hogy kiszorult a közösségből. De az, hogy kitérő vagy hiba, mentesíti-e őt a felelősség alól? Március óta a csoport több tagja meglepetés-szerűen vette észre, hogy egyik napról a másikra megnyit változott Márta. Odajött hozzánk, beszélt velünk stb. Ez is azt mutatja, hogy ha nagyon akart volna, be tudott volna beilleszkedni.

SOMFAI ZOLI: Tényleg Szücs terelte jó irányba a vitát. Tehát arról van szó, hogy mindenki adjon a másiknak szakmailag, politikailag és emberileg is. Nézzük a szakmait. Márta tartott egy kiselőadást.

SZÉNAY MÁRTI: Hármat. Egy pg-t, és két filozófiát.

SOMFAI ZOLI: Szakmai téren tehát adott, bár itt is folyamatos tevékenység lett volna szükség. Ugyanakkor azonban a politikai állásfoglalásáról semmit nem tudunk. A kongresszusi levél, a szervezeti szabályzat módosításának több órás vitáin Márta egyszer sem szólt fel. Elvártuk volna egy KISZ-tagtól, hogy kifejtse a véleményét, ha van.

SZÉNAY MÁRTA: Tényleg körülbelül 10 ember nem tudott megismerni, de ennek soha senki nem kereste az okát. Pedig biztos, hogy helyre lehetett volna hozni, mert mindig fájt a pontom volt, hogy

nem sikerült bekerülnöm ebbe a közösségbe. Az is lehet, hogy túl érzékeny vagyok és megsértődtem olyan dolgokon is, amiknek nem kellett volna. De az hogy nem is akartam beilleszkedni, nem igaz. Emlekez vissza Zoli, hogy év elején odamentem hozzá és felajánlottam, hogy segítsek a politikai verseny megszervezésében. Aztán senki sem szólt, hogy gyere Márta csináljuk. Egyszerűen nem igényeltétek a segítségemet.

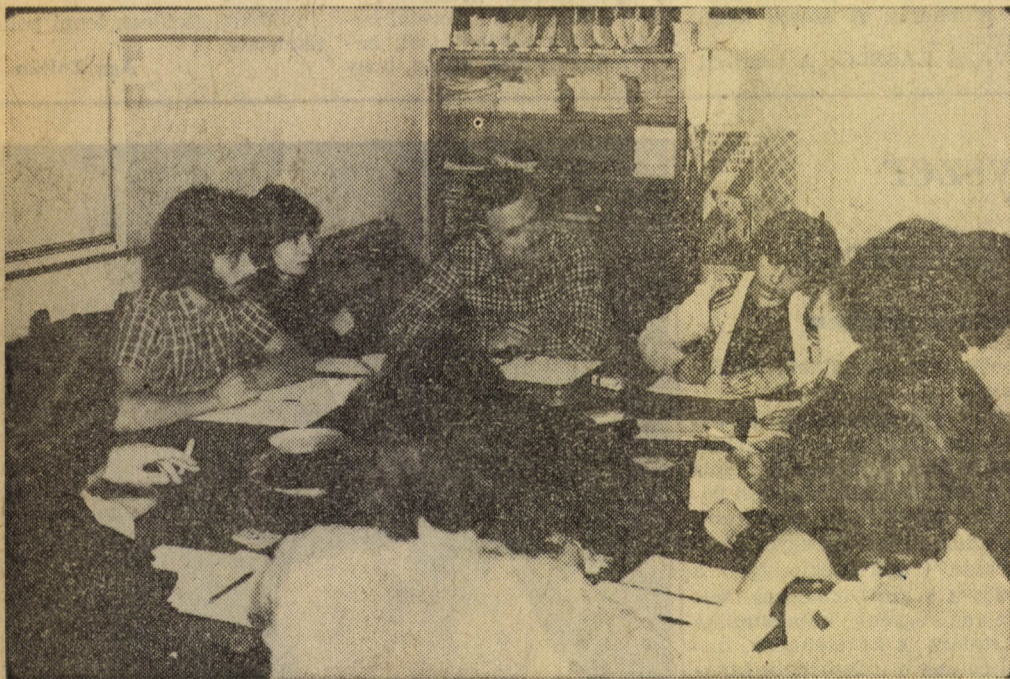
VASS LÁSZLÓ: Az eddigiek alapján úgy gondolom, hogy egy jó szándékú színvonalamelésre, közösségépítésre törekedett a vezetőség. Csak-hogy úgy tűnik, a mérce emelése nem egészen KISZ-es irányban történt. Az értékrendszer súlyozásában látok problémákat. Nézzük csak mit várunk egy alapszervezettől. Azt, hogy a KISZ-ben végzett munkát tartásák számomra, értékeljük és biztassák a KISZ-tagokat (megjegyzem, hogy az alapszervezetben belül és kívül végzett munka egyaránt értékes). Valóban cél, hogy jó közösséggé váljon az alapszervezet, de ez nem valami elvont cél, hanem a jól végzett közös munka során ki-termelődik. A közösséghez való viszony nehezen megfogható, nehezen értékelhető valami. Nem szabad elfelejteni azt sem, hogy itt konkrét emberekéről van szó, tehát körültekintőbben kell eljárni. Azt hiszem, hogy Márta felelőssége nem állapítható meg olyan súllyal, amilyen súllyal ez az értékelés során szerepelt.

KOLTÓ MAGDOLNA: Nem érték egyet azzal, hogy a közösség szerepének valami apolitikus túlhajtásáról van szó. Jó dolog volna, ha ilyen jó közösségek lennének az egyetemen. Más kérdés, hogy ma ez még nem általános. Az értékrendszerrel kapcsolatban az a kérdés, hogy szabad-e ennyire elszaladni a követelményekkel.

VASS LÁSZLÓ: Én úgy gondolom, hogy ebben a szituációban az alapszervezeti vezetőség jó szándéka nem jól hatott. Úgy tűnik, politikai hibává vált, ami az alapszervezeti vezetők politikai tapasztalatlanságának tudható be.

KOLTÓ MAGDOLNA: Szerintem abban nincs hiba, hogy a közösséghez való viszonyt nagy súllyal értékelte a csoport. A döntést el lehet marasztalni a Márta szempontjából, de azt is szem előtt kell tartani, hogy az egész alapszervezetre nézve milyen kihatásai lennének, ha másként döntött volna a csoport. A kari vezetőség még egyszer megtárgyalja az újratárgyalás kérdését és ha úgy dönt, ismét az alapszervezet elé utalja a problémát. Akkor viszont az alapszervezetnek mindkét szempontot alaposan figyelembe kell vennie.

VASS LÁSZLÓ: Én még azt szeretném mondani, hogy ha egy közösség rosszul, embertelenül alkalmazott eszköz révén tud tovább lépni, akkor az nem közösség. Igen súlyos a felelőssége annak, aki azt mondta Mártinak, hogy nincs lehetőség fellebbezésre. Mert az nagyon fontos, hogy ne legyenek ördögi körök, amikből nem lehet kilépni. Ilyenek nincsenek is, legfeljebb egyesek fejében léteznek. A vita célja az, hogy győztesen kerüljön ki belőle a KISZ-szervezet, s ugyanakkor az érintettek is. Úgy gondolom, hogy a kari vezetőségnek ezt a felajánlást méltányolni kell. A vitát ezzel le is zárhatjuk és a következőkben higgadtan, komplexebben értékelve kezdhethetjük újra a munkát.

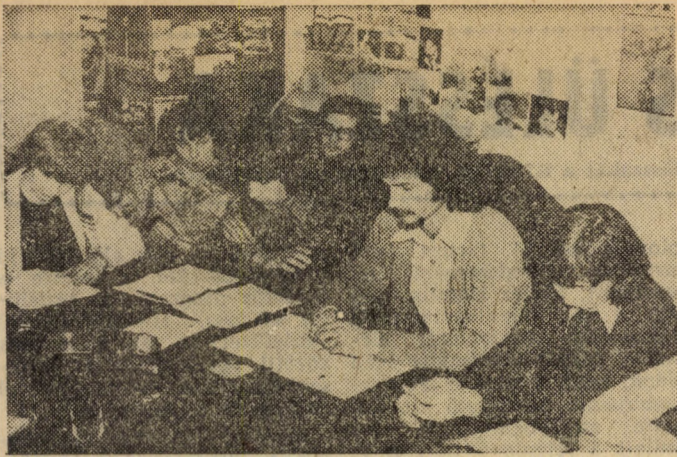
Fotó: Petrich Ákos

ja, hogy ő igenis közösségi ember". Mi ezt nem is vitatjuk, de éppen az a probléma, hogy egyes emberekkel nagyszerűen megéri magát, míg másokkal — a csoportokra gondolok — szinte semmi kapcsolata nincs. Azt hiszem, az egyetlen emberi kontaktus az egyik vietnami csoporttársunkkal, Vannal kapcsolatos. Szóval éppen az a probléma, hogy egyik helyen nagyon is közösségi ember, míg máshol egyáltalán nem.

VIDOR PÉTER: Szerintem ez is egy súlyos mulasztás, hogy ha ti elismeritek, hogy Márta közösségi ember, csak a csoportban nem az, akkor miért nem néztetek utána, hogy ennek mi lehet az oka? És az sem igaz, hogy csak Vannal volt kapcsolata a csoportban. Másokkal is jóban volt.

☆
Az általános kar KISZ-vezetősége a kerekasztal-beszélgetés után a következő határozatot hozta.
Az általános kar KISZ-vezetősége az 1976. április 20-i ülésén Szénay Márta panaszára ügyében hozott döntését felülvizsgálta és a következő határozatot hozta:
A kari vezetőség a rendelkezésére álló információk nem kellő mérlegelésével döntött, amikor elutasította Szénay Márta azon kérését, hogy a kari vezetőség rendelje el KISZ-tagsága meghosszabbí-

VIZSGA – VIZSGA – VIZSGA MOZAIK

(Folytatás a 4. oldalról)

tásának újratárgyalását, s ez a döntés előkészítése hiányosságainak tudható be.

Úgy látjuk, hogy az NGT II/4. alapszervezet a szak és az évfolyam egészében kiemelkedően jó munkát végzett, s ennek alapján jogosan támasztott magas követelményeket tagjaival szemben. Ennek ellenére a kari vezetőség úgy döntött, hogy az NGT II/4. alapszervezet még egyszer tárgyalja meg, meghosszabbítja-e Szénay Márta KISZ-tagságát. Az új tárgyalás során a következő, az értékelő taggyűlésen kellő súlyjal figyelembe nem vett szempontokat is mérlegelve döntsön.

1. A KISZ-tagság meghosszabbításának döntő feltétele a KISZ-szervezetben végzett munka. E munka mennyiségének és minőségének meghatározása az alapszervezet feladata. Emellett az alapszervezeti közösséghez fűződő viszony, a közösséggel érzett felelősség — különösen a közösségfejlődés magasabb szintjén álló alapszervezetekben — a komplex értékelés egyik fontos szempontja. Ennek milyensége azonban nem lehet egyedüli szempont valaki KISZ-tagságának megítélésénél.

2. Úgy látjuk, hogy nemcsak Márti, hanem az alap-

szervezet is felelős azért, hogy nem sikerült beilleszkednie alapszervezete átlagosnál kiforrottabb közösségébe.

Mind Ezek alapján a kari vezetőség úgy határoz, hogy április 20-i döntését felülvizsgálva az NGT II/4. alapszervezet ismételt tárgyalja meg, meghosszabbítja-e Szénay Márta KISZ-tagságát az 1976/77-es mozgalmi évről.

A tisztázás alapjául szolgáló vitairat („cikk”) részben segítséget adott a reális helyzet megítéléséhez, ugyanakkor elutasítjuk a vitairat szerzőjének, Vidor Péternek azt a szándékát, hogy Márti esetét az alapszervezeti KISZ-vezetőség és KISZ-szervezetünk működési rendjének lejárata-sára használja fel.

Köszönjük a KÖZGAZDÁSZ szerkesztőségének, hogy alkotó segítséget nyújtott a kérdés tisztázásához.

Az Általános Kar KISZ-vezetőségének nevében:
Költő Magdolna
kari titkár

★

Az alapszervezet május 12-én újratárgyalta Szénay Márta KISZ-tagságának meghosszabbításának ügyét. A többség ismét a felfüggesztés mellett döntött: 7 nem, 6 igen, 2 tartózkodással.

Nagy Katalin

Figyelem! Figyelem!

Ebben az évben is meghirdetjük a felvételt a Rajk László Szakkollégiumba.

Jelentkezhet bármely elsőéves hallgató. (Korlátozott számban másodévesek felvételére is van lehetőség.)

A felvételre való jelentkezés egy kérdőív kitöltésével és beadásával történik. A felvételi kérdőív megtalálható a KISZ-bizottságon az I. évfolyam asztalán, valamint a törökbalinti kollégiumban a portán. A kitöltött kérdőívet juttassátok vissza vagy dr. Muesi Barnabásnak az egyetemén a fszt. 19.d. szobába, vagy Berács Józsefnek a törökbalinti kollégiumba, illetve Bálint Istvánnak a Szakkollégiumba, Veress Pálné u. 36.).

Jelentkezési határidő: május 25.

A felvételi időpontjáról minden jelentkezőt külön értesítünk.

Várjuk jelentkezéseketeket!

„Rajk László”
szakkollégium

PORTRE (Fotó: Tutsek Csaba)

Körbejártam a zsidóban és a könyvtárban, hogy meglessem, mit csinálnak a srácok ebben a szép májusi időben? Tömve ugyan még nem volt az olvasóterem, de akik ott ültek, már könyvekkel bástyázták körül magukat. Néhányukat mégis kiragadtam a tudományok birodalmából és megkértem, mondjanak néhány szót az előttük álló vizsgaidőszakról.

I. ÉVFOLYAM: angol kollokviumra készülök. Középfaladó csoportba járok, félévkor ötösöm volt. Sajnos, idén új tanárt kaptunk. Az írásbelitől meglehetősen félek. Népgazdtervre készülök, ide ugyan nem szükséges a kollokvium, de azért egy négyest szeretnék. Félévi átlagom 4,75 volt, most is szeretném a 4,5-öt. A polgárd. elég ciki lesz, le vagyok maradvá a kötelező irodalommal.

II. ÉVFOLYAM, IPAR SZAK: „A vállalati rendszer-szervezés elmélete” című könyvet rágom. 12-én megyek először döntésemelétről. Elővizsga, idén sikerült először kiharcolni. Hogy miért kellett? Hét vizsgánk van. A legtöbbben az elmélettörténetről félek, én úgy érzem, nekem a népgazdaságtervezése lesz nehéz. 21-én megyek belőle. Sajnos, csak négy napom van rá. Igaz, hogy már évközben is tanultam.

III. ÉVFOLYAM, PÉNZÜGYI SZAK: Öt vizsgám van: május 17. pénzügy, 20. filozófia, 27. statisztika, júni. 3. polgárd. 10-én könyvvitel. Polgárdból szigorlatozunk, ettől félek a legjobban. Megvettem az új, „Kapitalizmus politikai gazdaságtanát”, megőriztem a tavalyi jegyzeteimet, ezekből készülök. Elég rá az öt nap. Ha több időt hagy rá az ember, az elején nem tanul tisztességesen. Az átlagom? Nem na-

A fejlett szocialista társadalom építésének feladatai magasfokú felkészültséget követelnek az egész ifjúságtól. Ezeknek csak akkor tudunk megfelelni, ha állandóan fejlesztjük tudásunkat, általános, szakmai és politikai műveltségünket.

A KISZ tagjai mind a középfokú iskolákban, mind a felsőoktatási intézményekben tanuljanak legjobb képességeik szerint, szerazzenek korszerű általános műveltséget, szakképzettséget. Tartsák meg és tartsák körében tartassák meg a rendet és fegyelmet. Vállaljanak többet a kötelezőnél, vegyenek részt a diákkörök, nyelvtanfolyamok, speciális kollégiumok munkájában. Állandóan gyarapítsák ideológiai, politikai ismereteiket. Tekintsek feladatuknak, ifjúkommunista kötelességüknek, társaik segítségét a tanulásban, a hátrányok leküzdésében.

Az alapszervezetek értékeljék rendszeresen a KISZ-csoportok a KISZ-tagok tanulmányi munkáját, önképését. Indítsunk olyan tanulmányi mozgalmakat, amelyek nemcsak a legjobbakat készítik versenyre, hanem minden tanulót ösztönöznek, és segítik a folyamatos tanulást. Ki kell alakítani a kollektív közötti tanulmányi versenymozgalmat korszerű formáit.

A tudományos diákköri mozgalmat az egyetemeken, főiskolákon úgy kell továbbfejlesztetni, hogy valós társadalmi, gazdasági problémák megoldását célozza, és kollektív munkára neveljen. A tudományos diákkörök építsenek ki szoros kapcsolatot a tudományos, szakmai egyesületekkel, szövetségekkel, üzmekekkel, intézményekkel, s igényeljék segítségüket. A fizikai dolgozók gyermekeit nagyobb számmal vonjuk be a tudományos diákkörök munkájába.

Közművelődési munkánk ideológiai, politikai feladataink megoldását szolgálja, módsze-

gyon érdekel, úgysem annyit kap az ember, amennyit érdemlne.

III. ÉVFOLYAM, KÜLKER. SZAK: A piacerservezés alapismereteit tanulom. 19-én vizsgázom belőle. Előtte van két vizsgám, egy napom lenne rá, ha akkorra hagynám. 14-én van könyvvitel, 17-én szociológia. Hogy ez zsúfolt, na igen, de csak 19-ét adta meg vizsganapnak a tanszék. A másik kettőt előtte kell letenni, különben nagyon elhúzódná a vizsgaidőszak.

I. ÉVFOLYAM: 18-án lesz az első vizsgám valószínűség-számításból. Most példákat oldok meg. Elég rosszul jött össze ez az utolsó két hét. Miért most kell a jegyet meghatározó zh-t írni számítástechnikából és oroszból? Oroszból a beszámoló is most van. Ráadásul a szombati nyelvi kollokviumi írásbeli miatt nem engedik el a torna órát, hiányzások számomra, vagy be kell pótolni. Persze előre, mert az utolsó héten már nincsen pótlás.

II. ÉVFOLYAM IPARSZAK: a 18-i ipari technológia vizsgára tanulok. 19-én lesz filozófia, 20-án könyvvitel, 27-én statisztika, június 9-én polgárd. szigorlat és 18-án ipar-gazdaságtan. Sűrű, persze, különösen az eleje. Az orosz kollokviummal ez már hét vizsga, meg három gyakorlati jegy. Ötödik félévben nyolc vizsgánk lesz. Valahogy nagyon ránk jár a rúd. Nem lehetne a vizsgákat egyenletesebben elosztani? Meg itt van az „esettanulmányok” és az „operációkutatás” kiforratlan, komolytalan az oktatás, nem látjuk az értelmét. Biztosan van valami szükség rájuk, de akkor az aláírást menjen a dolog és ne számítsunk bele az átlagba!

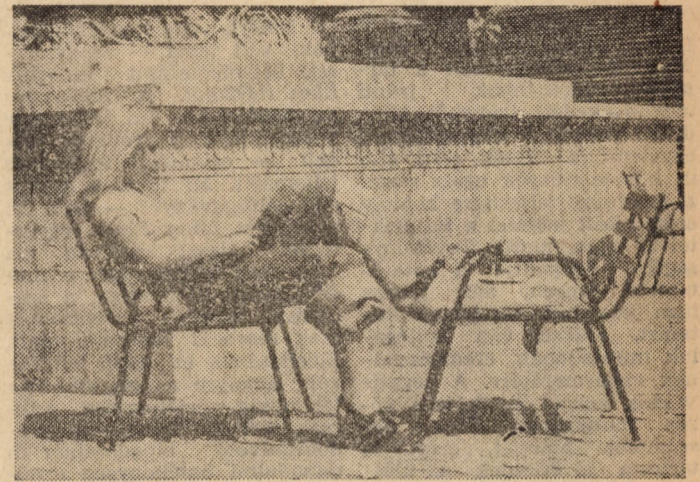
Pál Kata

A KISZ-kongresszus határozataiból

reink mozgalmi jellegűek legyenek. Keltsük fel az érdeklődést, az igényt a kultúra javai iránt. Ismertessük és szeretessük meg az egész emberiség és mindenekelőtt a magyar nép kultúrájának haladó és szocialista értékeit. A KISZ-szervezetek és — szervek — szervezzék a fiatalok szabadidejének tartalmas eltöltését. Használják ki a szocialista brigádközfőségek adta lehetőségeket, érvényesítsék politikai befolyásukat a művelődési intézmények tevékenységének, programjának alakításában. Kezdeményezzék a közművelődés anyagi és szellemi erőforrásainak összehangolt és koncentrált felhasználását.

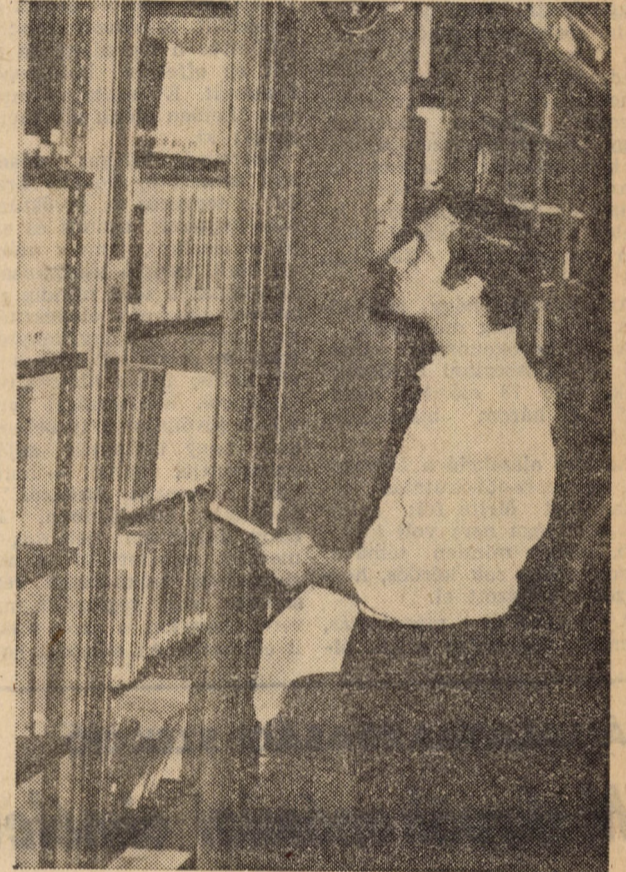
A KISZ belső élete legyen a demokratikus közélet iskolája. A KISZ-tagok közösségeinkben tanulják meg a feladat- és felelősségvállalást, az önkritikát és kritikát és ismerjék meg kötelességeiket, és jogaikat, gyakorolják a véleménynyilvánítást, sajtóítsák el a vitakészséget.

A KISZ politikai feladatának tekinteti, hogy az „Edzett ifjúságért” akció átfogó, nemenként és korosztályonként differenciált követelményeket tartalmazó, az ifjúsági tömegsport minden formájának keretét adó tömegsport-mozgalmomra fejlődjön. A KISZ-tagok tekintsek kötelességüknek az 1977-től bevezetésre kerülő mozgalomban való részvételt. Sporttal kapcsolatos vállalásaik, megbízatásaik teljesítése legyen az egyéni értékelés fontos eleme. A tanítézetekben, a munkahelyeken, a községekben, a városokban, a járáásokban és a kerületekben évente rendezzenek „Edzett ifjúságért” sportnapo-

Napfényes délelőtt

(Fotó: Valkó)

Melyiket válasszam?

(Fotó: Tutsek Csaba)

kat. Ezek megszervezésében és lebonyolításában vállaljanak vezető szerepet a KISZ-szervezetek; -bizottságok. Az ifjúsági turizmus további kibontakoztatása érdekében a dolgozó fiatalok és a felsőoktatási intézmények hallgatóinak turisztikai rendszerét is ki kell alakítani; rendszeresítést kell tenni az ODOT mellett az országos és területi ifjúmunkás camping-találkozókat és az egyetemisták, főiskolások turisztikai találkozóit.

★

Folytassuk a KISZ-munkának a KB 1974. áprilisi határozata nyomán kibontakozó fejlesztését. A KISZ tagjaival és a belépni szándékozó fiatalokkal szemben támasztott követelményeket fokozatosan és egyen-

Neumann János matematikai verseny

Harmadszor rendezte meg az idén a Neumann versenyeket a Matematika tanszék, a KISZ és a Matematika klub. Az idén kevesebb induló volt, mint tavaly, így két csoportban versenyeztek az indulók — az egyik csoportban az elsőévesek, a másikban a felsőbbévesek. Különösen IV.—V. évről volt feltűnően kevés induló (bár ez tavaly is így volt), mégis érdemes lenne el-tűnődni az érdeklődés okain, annál is inkább, mert elsősorban számukra lehetne olyan versenyeket szervezni, ahol a feladatok megoldása elmélyültebb gazdasági, matematikai ismereteket követel meg.

Idén egyik csoportban sem adták ki első díjat. Az eredmények:

I. ÉVESEK VERSENYÉN:

II. díj: Király Júlia

III. díj: Lövei László és Ruttkai Róbert

Könyvet kaptak: Orosz Júlia, Tordai Miklós, Székely Katalin és Körösi Gábor.

FELSŐÉVESEK VERSENYÉN:

II. díj: Marcsik Rómeó

III. díj: Medvegyev Péter és Somfai Zoltán

Könyvet kaptak: Költő Magdolna, Michael Werner és Kepecs Gábor.

A díjak kiosztására május 25-én 12 órakor a KISZ-bizottságon kerül sor.

FIATAL OKTATÓK I. TUDOMÁNYOS ÜLÉSSZAKA

1976. május 3-4-én rendezte meg az MMKE oktatói KISZ-alapszervezete a Fiatal Oktatók I. Tudományos Ülésszakát a KISZ IX. kongresszusa tiszteletére.

Az ülésszakot dr. Berend T. Iván rektor nyitotta meg. Megnyitó előadásában a társadalomtudományok iránti megnövekedett igényből kiindulva vázolta a közgazdászok, egyetemünk oktatói előtt álló új követelmények egész sorát. E feladatokat teljesítése komoly erőfeszítést követel a fiataloktól is — mondotta. Tevékenységünk központja a kutatómunka legyen, ami persze nem jelenthet elszigetelt kutatást, szükség van kollégáink munkájának, eredményeinek megismerésére. A negatívumok között említette a közös munkaértekezletek, beszámoló hiányát, ezért is tartotta jó ötletnek az ülésszak megrendezését.

Ezután dr. Nagy Tamás egyetemi tanár ismertette a közgazdaságtudomány jelenlegi helyzetét nemzetközi és hazai viszonylatban. A hazai eredményeket, problémákat tudományos témaköröként vázolta. Jólesően hallottuk, hogy egyetemünk szerepe nőtt az közgazdasági kutatásokban, s azt is, hogy emelkedett a fiatal kutatók részaránya: jelenleg 314 fiatal kandidátusa van az országnak (1968-ban 134 volt).

Az ülésszak négy szekcióban kezdte meg munkáját.

A „Makroökonómiai elméleti és módszertani kérdések” szekcióban 13 előadás hangzott el három alszekcióra bontva.

Az első alszekció a fogyasztás, tervezés-jövőkutatás témakörököt ölelte fel; s bár látogatottsága nem volt kielégítő, mégis minden témával kapcsolatban sok kérdés, hozzászólás hangzott el.

A fogyasztói magatartás, személyi fogyasztás sokak ál-

tal ismert, vagy legalábbis annak vélt téma — rendszerezett összefoglalását hallottuk *Ékes Illdikótól*. A fogyasztás meghatározóin túl ismertette a szocialista fogyasztási modell — orientált fogyasztás jellemzőit. Mi lehetne a modell célfüggvénye? — tette fel a kérdést *Láng János*, egyértelmű választ azonban ma még nem tudunk adni a modell kialakultságára, a szocialista életmód jellemzőinek csak részben ismerete miatt. Előadásának ez végső kérdése volt, amelyre az effektív hatékonyság értelmezése kapcsán tért ki. Tartalmas, gondolatfelvető előadásában a társadalmi hatékonyság értelmezését boncolgatta. A közgazdaságtanban használatos hatékonyságfogalmak elemzése alapján eljutott annak differenciált értelmezéséhez: elkülönítve a technikai, az észlelt és effektív hatékonyság fogalmát. E mutatók tartalmát illetően élénk vita bontakozott ki.

Szabatos, világos előadásban ismertette Nováky Erzsébet a tervezés és jövőkutatás összefüggéseit, azonos és eltérő vonásait, (amely utóbbiak közül csak a legfontosabbra utalok: a terv mindig cselekvési program előkészítésére irányul, s e tevékenységet teszi megalapozottabbá a jövőkutatás, amely alternatívák, variánsok kidolgozását jeleníti.) A jövőkutatás térbeliségének nagy távlatban sajátos szempontjai vannak — hallottuk *Korompai Attilától* jól felépített előadásában. Néhány különösen jelentős dimenziót ragadott ki: a nemzetközileg működtetett rendszereket vagy regionális makrorendszereket, s azok típusait elemezte. Az előadást köve-

tő vita elsősorban a regionális egyensúly és kiegyenlítődés összefüggéseivel, valamint a kapitalista és szocialista makrorendszerek egyesíthetősége körül folyt. E makrorendszerek egyik típusa a környezetvédelmi rendszer, ennek közgazdasági vetületeit fejtegette *Kulcsár Dezső*. (Néhány érdekesebb momentumra utalnék csak: a környezet szennyeződése olyan méreteket öltött, hogy ma már meg kell teremelnünk azon anyagi javakat, amelyek korábban az emberiség rendelkezésére álltak a természetben.)

A környezetszennyeződés gazdasági kár, annak tisztítása ráfordítás, tehát mindkettő pénzben mérhető és bizonyos ökonómiai és ökológiai megfontolások alapján függvényformában felírható, ily módon meghatározhatjuk a környezet optimális tisztasági szintjét (számítások szerint ez 40%). A környezetvédelem hazai gyakorlatának kritikus elemzése, az útkeresés módjai — lévén mindenkit érintő probléma — élénk érdeklődést váltott ki a hallgatóság körében.

A második alszekcióban a tervezés módszertani kérdései domináltak, s mert nagyrészt matematikai modellek, ill. azok alapján végzett elemzések hangzottak el, ennek megfelelően a hozzászólók is csak a témákat behatóbban ismerő tanszéki kollégák köréből kerültek ki. Ez természetesen semmit sem von le a tanulmányok értékéből, amelyek komoly kutatási eredményeket érintettek, maguk az előadások is színvonalasak voltak. Megemlíteném az előadások logikus egymásutánját, kapcsolódását.

A tervezés pontosságának összehasonlítása, az előrejelzések pontosságának mérése hangzott el *Bugnits Richárd* előadásában. Ugyancsak a tervezés színvonalának mérésére konstruált mérőszámot *Matits Agnes*. *Mikó Gyula* az ágazati tevékenység népgazdasági szintű hatékonyságának számítási módszereit ismertette. *Mócsár József* a gazdasági növekedés hosszú távú tervezésére dolgozott ki eljárásokat. *Szarvas Beatrix* a gazdasági jelenségek idősoráival foglalkozott.

A harmadik alszekcióban két pénzügyi és két munkatudományi előadás hangzott el. A tőkés fizetési mérleg egy matematikai modelljét ismertette *Sulyok-Papp Márta*; a módszer hasznosságát abban jelölte meg, hogy az segítséget nyújthat a gazdaságvezetésnek döntéseihez, valamely gazdaságpolitikai eszköz hatásának és a hatás mértékének előzetes felbecsülésével.

Vitaindítóként szánta bevezetőjét *Bánfi Tamás*: vitatja a politikai gazdaságtan tanácsköztársasági megállapítását, amely szerint ma az értékmérő funkció degradálódott annak egyik mozzanatára, az értékármérésre. Véleménye szerint az értékármérés mozzanata nem eshet ki, az értékmérést e két mozzanat együttesen alkotja. Sajnos, a pol. gazd. tanszék oktatói közül csak kevesen voltak jelen, s a vita így velük elmaradt, de nem a többi résztvevővel: az előadónak jó néhány kérdésre kellett válaszolnia, s a vitában igazát megvédenie.

Két, sajátos vonásokkal rendelkező munkaerőforrást vizsgáltak a munkatudomány képviselői. *Gábor Gizella* a ci-

gánynépeségről tartott igen tartalmas, rendszerezett ismertetést, *Koncz Katalin* pedig a női foglalkoztatottság nemzetközi tendenciáit elemezte. Mindkét előadást igen élénk, talán a szekció leghosszabbjának nevezhető vitakövette, amelyben aktív rész vállalt a jelenlévő *Berend T. Iván* és *Szuhay Miklós*, valamint a szakos hallgatók. Ebből talán már az is kiderült, hogy a látogatottság csak ezen alszekcióban jónak volt mondható.

Az ülésszak általános értékelése:

Ülésszakunkat azzal a céllal rendeztük meg, hogy ízelítőt adjunk munkánkról, kutatási eredményeinkről. Úgy vélem, nem kell szégyenkezniünk, amikor tudományos tevékenységünket kéri számon; a 41 előadás is bizonyította a fiatalok kutatási, előadói és vitakészségét.

A szervezőbizottság munkáját dicséri a konferencia lebo-

nyolítása, a sok előadás jó szekcióbeosztása, a szemre is tetsző program- és tézisfüzet kiadása. Hasonló jellegű „tézisfüzet”-et az ülésszakok közötti periódusban is szívesen olvasnánk — hangzott el „idősebb” kollégáinktól.

Kevesebb lehetünk elégedettek a látogatottság mértékével, amit csak részben magyarázhatunk kisebb szervezési hibákkal (pl. kellő propagandahiánya, nyomdai késés), s csak részben azzal, hogy más egyetemi rendezvények kereszteték programunkat. Sajnos, a fiatal kollégák egy része egyáltalán nem volt kíváncsi az eredményekre. Egy-két szak kivételével a hallgatók közül is csak kevesen jelentek meg, nem beszélve a sok külső intézmény meghívott fiataljairól.

Reméljük, hogy első ülésszakunk hagyományteremtőnek bizonyul, s a soronkövetkező konferenciák talán nagyobb érdeklődést váltanak ki az egyetem közvéleményéből.

(Fotó: Tutsek Csaba)

VÁLLALATGAZDASÁGI SEKCIÓ

Makroökonómiai elméleti és módszertani kérdések

A szekció munkája során 5 előadás hangzott el. Két-két előadásra került sor a vállalati tervezés és forgóeszköz-gazdálkodás témaköréből, egy előadás pedig a vállalati tartalékokról szólt.

Nagy Márta (Ipargazdaságtan Tanszék) „A forgóeszközök önfinanszírozásának kérdéséhez” címmel tartott előadást. Bevezetőjében hangsúlyozta, hogy az önfinanszírozás elve a forgóeszközökre vonatkozóan a dolog közgazdasági természetéből adódóan helyes szabályozási alap. A finanszírozás gyakorlatát vizsgálva azonban találhatunk néhány olyan pontot, ami az önfinanszírozás elvének megvalósításában erős torzulást jelent. A forgóeszköz-finanszírozás konstrukciójában élesen külön kell választani két dolgot: a rendszer indítását és folyamatos működését. A rendszer indítása a forgóeszköz-felöltés egyszeri akciójával jellemezhető.

A folyamatos működés során a forgóeszköz-növekmény finanszírozása más típusú kérdéseket vet fel az önfinanszírozás elvének a vertifikálására, mint azt a hagyományos állományvizsgálatok teszik.

A továbbiakban a szerző vitatta azt a szakirodalomban eléggé általános megítélést, hogy a szűk hitelsáv nem elegendő a forgóeszköz-gazdálkodás befolyásolásához. A hitel szerepét ugyanis nem a forgóeszköz-állomány, hanem a növekmény finanszírozásában játszott súlya alapján kell megítélni.

Kandikó József (Piackutató és Piacszervezési Tanszék) „A vállalati kereskedelmi funkcióhoz kapcsolódó tervezési feladatok” című előadásában a következő kérdések megválaszolását tűzte ki célul:

- Miként szolgálja a marketing eszközrendszer — a tervszerűséget,
- az igényekhez való jobb alkalmazkodást,
- a gazdasági hatékonyság növelését?

A jelenlegi vállalati gyakorlatot elemezve az előadó hangsúlyozta, hogy alig akad arra példa, hogy a tervkészítés bizonyult feladatok során építsenek a tervezés hatékonyságának növelését szolgáló piaci információkra. E helyzetet kiváltó okok között szerepel, hogy még nem találtuk meg a piacra irányuló döntések tervezésének módját és az is kidolgozatlan, hogy miként lenne a marketing beilleszthető a vállalati komplex tervegátlakodás rendszerébe. Élénk figyelem kísérte

az előadónak a feltett kérdések elvi megválaszolását célzó komplex vállalati tervkészítés egyik lehetséges sémáját. Ezt egészítette ki egy konkrét termék várható keresletét előrejelző vizsgálati módszer, amely nélkül elképzelhetetlen megalapozott vállalati terv készítése.

Mohai György (Gazdaságpolitikai Kutató Csoport) „A vállalati középtávú tervek hasznáról” című előadásában konkrét vállalati tapasztalatokról beszámolt. Az 1976-80-ra készülő vállalati tervek elemzése a tervezés szükségességével kapcsolatban is felvet bizonyos kérdéseket. Külső vagy belső kényszer-e középtávú tervet készíteni a vállalatnak?

Az előadó a tervkészítés három szükséges feltételét emelte ki:

- Létezzenek realizálható, valóságos alternatívák.
- Legyen meg az információ szervezésének lehetősége a rendszeren belülről és kívülről is.
- Rendelkezzen a rendszer szellemi kapacitással az információk beszerzésére, a terv elkészítésére vonatkozóan.

A Tervtörvény által előírt „Középtávú tervezési kényszer” a vállalatok jelentős részénél belső igényné vált. Ennek megnyilvánulása az is, ha egy vállalat két tervet készít: egyet, amit a felettes szervekhez nyújt be, a másikat saját magának.

A hallgatóság sorában derültséget váltott ki néhány anomália, amely a vállalati tervnek a minisztériumok által megkövetelt részletességében jelentkezett.

Chikán Attila (Ipargazdaságtan Tanszék) „Tartalékok a vállalati rendszerben” címmel tartott előadást. Az előadó elhatárolta magát a közgazdasági szakirodalomban és gazdasági publicisztikában leginkább elterjedt felgátlástól, amely a tartalékok fogalmának pejoratív árnyalatot tulajdonít: az ahol tartalékok vannak, ott a lehetőségek egy része indokolatlanul kihasználatlan, s az visszatartja a fejlődést.

Ezzel szemben tartalékok alatt a vállalatnál adott időpontban jelenlévő és elvileg a termelési-forgalmi folyamatba (szolgáltatásba) bevonható kihasználatlan erőforrásokat ért. Megjelenési formáit a kapacitás-, munkaerő- és készletartalék.

A tartalékolás közgazdasági problémáinak elemzése felveti az erőforrástartalékok konvertálhatóságának a kérdését.

NEMZETKÖZI SEKCIÓ:

ÁTFOGÓ REFERÁTUMOK

A nemzetközi ideológiai és gazdaságpolitikai kérdések szekciójának délelőtti ülése váltakozó létszámú érdeklődő előtt került megrendezésre. Az elnöklő *Poller Imre* tanszékvezető docens bevezető szavai után *Berencsy Judit*, a központi könyvtár munkatársa nyitotta meg a referátumok sorát az NSZK külpolitikájában. A dolgozat sokoldalúan mutatta be a Brandt-kormány keleti politikájának módosulását. Elemezte az úgynevezett „Németország-politika” lényegét, bemutatta a nyugat-berlini kérdés rendezésének folyamatait, majd a két német állam közötti alapszerződés létrejöttét. A referátum befejező része a Szovjetunióval, Lengyelországgal és Csehszlovákiával kötött szerződés megszületésének körülményeit és ezek lényegét vázolta.

Ezt követően *Hardi Péter*

Hardi-kormányok törekvéseit. A Hallstein-doktrína, az egyedüli képviselő elve jellemezte ezt a korszakot.

A 60-as évek végétől új szakasz kezdődött az NSZK külpolitikájában. A dolgozat sokoldalúan mutatta be a Brandt-kormány keleti politikájának módosulását. Elemezte az úgynevezett „Németország-politika” lényegét, bemutatta a nyugat-berlini kérdés rendezésének folyamatait, majd a két német állam közötti alapszerződés létrejöttét. A referátum befejező része a Szovjetunióval, Lengyelországgal és Csehszlovákiával kötött szerződés megszületésének körülményeit és ezek lényegét vázolta.

Ezt követően *Hardi Péter*

(filozófia tanszék) *Pluralizmus és szocializmus* c. referátuma következett.

Hardi Péter színes, érdekes előadása első részében a pluralizmusnak mint politikai-kulturális kategóriának rövid történeti elemzését végezte el, beszélt a korai pluralizmusról, *M. Laski* elméletéről. Ismertette a pragmatizmus filozófiai befolyását a pluralista nézetek megfogalmazásában, majd a pluralizmus társadalmi elképzelései-

ről szólt. Az előadás legérdekesebb része a második világháború után jelentkező pluralista demokrácia-elképzelésekkel, mint a szocializmussal szembeni „alternatívák” foglalkozott. Kitért az OKP pluralizmus-elképzeléseinek gyökereire, a mindvégig nagy érdeklődéssel kísért előadást számos kérdés követte.

Liener Péter (tudományos szocializmus tanszék) A Szovjetunió békepolitikájának néhány kérdése az SZKP kong-

resszusainak tükrében c. referátumának bevezetőjében a nemzetközi helyzet alakulásá-szovjet külpolitika alapelveinek, a lenini békepolitikának a kialakulásáról szólt. E politikának jelentős állomása az SZKP XX. kongresszusa, amely megállapította, hogy korunkban a háború immár nem végszerűen elkerülhetetlen.

Az előadás — terjedelmi okok miatt — négy rendkívül fontos kérdésre koncentrált. A békes egymás mellett élés, — a leszerelés, — a „német kérdés” — és az Egyesült Államokkal való viszony alakulása, illetve az e kérdésekről szóló kongresszusi dokumentumok összehasonlító elemzése érdekesen bizonyította, hogy a vizsgált húsz esztendő milyen

nagy változásokat hozott a nemzetközi helyzet alakulásában. A referátum nagy súlyt helyezett az SZKP XXIV. kongresszusán elfogadott békeprogramot, majd befejezőként a XXV. kongresszus külpolitikai vonatkozásait ismertette.

Szlávikné Hajba Éva (tudományos szocializmus tanszék) A szocialista országok politikai együttműködése c. előadás bevezetőjében a politikai együttműködés fogalmát és annak értelmezését érintette, majd a szocialista internacionalizmus kategória használatának szükségességéről és jogosságáról szólt. Az előadás első fő része a szocialista in-

(Folytatás a 7. oldalon.)

ÁTFOGÓ REFERÁTUMOK

(Folytatás a 6. oldalról)

tegráció aspektusait tárgyalta. Hangsúlyozta, hogy az integráció komplex kategória, gazdasági vonatkozásain túl fontos a politikai, társadalmi oldal elemzése is.

A dolgozat második fő része a nemzeti és nemzetközi érdekek, azok kapcsolatával foglalkozott. Az érdekkategória is komplex, melyben a meghatározó gazdasági érdekek mellett más társadalmi, politikai tényezők is szerepelnek.

A referátum befejező része hangsúlyozta, hogy a szocialista integráció hozzájárul körünk alapvető ellentmondásainak megoldásához, a szocialista világgazdasági egységével a világgazdasági folyamatot is segíti.

A referátum befejező része hangsúlyozta, hogy a szocialista világgazdasági egységével a világgazdasági folyamatot is segíti.

A szekció délutáni ülése Palánkai Tibor docens elnökletével folytatta munkáját, akinek megnyitói szavai után az első előadást Blahó András (Világgazdasági tanszék) Transznacionális monopóliumok sajátos vonásai az 1970-

es években címen tartotta. Bevezetőjében a transznacionális vállalatok világgazdaságban elfoglalt helyét vizsgálta, szót a hármas — történelmi, ágazati, területi — eltolódásról. Kitért a transznacionális monopóliumok és a nemzetek viszonyára, rámutatva arra a — hetvenes években egyre erősödő — tendenciára, hogy a nemzeti államok egyre inkább befolyásolni kívánják a transznacionális monopóliumok tevékenységét. A nagy monopóliumok működése egész sor ellentmondást szül, melyek közül csak egyik a nemzeti és nemzetközi tőke érdekeit szolgálja. Ezután az előadó ismertette az értékelte a polgári irodalomban a transznacionális vállalatok és a nemzeti államok kapcsolatát vizsgáló irodalmat.

A referátum befejező része hangsúlyozta, hogy a szocialista világgazdasági egységével a világgazdasági folyamatot is segíti.

A referátum befejező része hangsúlyozta, hogy a szocialista világgazdasági egységével a világgazdasági folyamatot is segíti.

A referátum befejező része hangsúlyozta, hogy a szocialista világgazdasági egységével a világgazdasági folyamatot is segíti.

A referátum befejező része hangsúlyozta, hogy a szocialista világgazdasági egységével a világgazdasági folyamatot is segíti.

ságára c. referátumában először a kérdés elméleti oldalát vizsgálta meg. Beszélte a műszaki fejlesztés jelentőségéről, a hazai kutatási-fejlesztési tevékenység és a technológiaiimport összefüggéséről, a kettő arányáról. Az általános összefüggések vizsgálata után a kérdést az NSZK helyzetén elemezte, a technológia transzfer megvalósulási formáit vizsgálva a nyugatnémet monopóliumoknál, kiemelve egyes területeken újító, más területeken pedig követő szerepét. Megemlítette a nyugatnémet gazdaságban — főként a világgazdasági válság hatására — felmerült strukturális problémákat.

A referátum befejező része hangsúlyozta, hogy a szocialista világgazdasági egységével a világgazdasági folyamatot is segíti.

A referátum befejező része hangsúlyozta, hogy a szocialista világgazdasági egységével a világgazdasági folyamatot is segíti.

A referátum befejező része hangsúlyozta, hogy a szocialista világgazdasági egységével a világgazdasági folyamatot is segíti.

A referátum befejező része hangsúlyozta, hogy a szocialista világgazdasági egységével a világgazdasági folyamatot is segíti.

JÁSZKISÉRI KÉPESLAPOK

Egyetemünk hallgatói közül ez évben is nagy számban vettek részt a téli népművelési gyakorlaton. Az itt készült, az ország különböző tájain élő emberek életéről beszámoló dolgozatok, úgy véljük, közérdeklődésre számottevőek. Ezért az elkövetkezendő időkben a jobbnak tartott beszámolókat egy-egy részletét mi is bemutatjuk. Elsőnek Venczel Sándor Jászkiésről írt képeslapjait közöljük.

AJÁNLÁS ÉS HOSZNALATI UTASÍTÁS

A Jászkiésről készült postai képeslapon három épület látható: a katolikus templom, a tanácsháza és a posta épülete.

Az én képeslapjaim emberközeli készületek. Lehet, olyannyira emberközeli, hogy nem láthatam ettől az egész falut. Ha így van, akaratom ellenére van így.

Képeim retusálatlanok, élő emberekről és helyzetekről készültek. Ha néhol mégis észrevehető a valóságtól eltérő színárnyalat, az az exponálásból fakad. Ezt pedig még gyakorolnom kell.

A SÜLYTALANSÁG ÁLLAPOTÁBAN

Jucika néniével (Győri Jánosné) leülünk az irodában. A ma délelőttöt egymásnak szenteljük. Mi kérdezzük tőle — mint a művelődési ház igazgatójától —, és ő válaszol.

A művelődési ház alapterülete kb. negyed-, ötödésze annak, amennyi a lakosság számára viszonyított norma szerint kellene legyen. Valaha a 48-as köré volt, majd újáépítették. Alacsony, szerényen meghúzódó, hosszúkas épület. (Új művelődési ház építése a 15 éves távlati tervben sem szerepel), Jucika néni egyedül népművelő itt, egy gazdasági és egy takarító néni alkotja még a személyzetet. Előkerülnek a papírok, tervek, beszámolók: szerződés, havi műsorok, tanfolyamok, bálók, olvasó találkozók, TIT-rendezvények, kiállítások, szakkörök és klubok, amelyek száma 10 fölött van: énekkar, honismereti szakkör, könyvtárklub, fotóklub, ifjúsági klub, szocialista brigádok klubja, szabás-varrás kör stb.

ÉS AZ EMBEREK?

Nem sokan jönnek. A harkiműsorokon tömve a terem, a bálók szintén, az író-olvasó találkozókra, a TIT-rendezvényekre már csalni kell őket (habár ez úgy megoldott, hogy valamelyik gazdasági és egy takarító néni alkotja még a személyzetet. Előkerülnek a papírok, tervek, beszámolók: szerződés, havi műsorok, tanfolyamok, bálók, olvasó találkozók, TIT-rendezvények, kiállítások, szakkörök és klubok, amelyek száma 10 fölött van: énekkar, honismereti szakkör, könyvtárklub, fotóklub, ifjúsági klub, szocialista brigádok klubja, szabás-varrás kör stb.)

KSC-EREDMÉNYEK

Vége felé közelednek a különböző bajnokságok, s ez egyre inkább érződik a mérkőzéseken; élesek a küzdelem, feszültebb a légkör, minden gólnak vagy éppen a legapróbb, hajszálon múló pontnak is ilyenkor fokozott érteke van. Összeállításunkban ezúttal is, mint eddig csaknem mindig, a labdajátékokról tudunk beszámolni. Sajnos, a többi szakosztálytól most sem kaptunk eredményeket.

Kezdjük a kosárlabdával. A női csapat játékkedve mintha valamelyest alábbhagyott volna, hiszen legutóbbi két NB II-es találkozásunkon bizony csak azt az 1-1 pontot kapták meg, amely minden csapatnak eleve jár, ha megjelölik a soros összecsapás színhelyén. Ennél többet a legutóbbi két alkalommal nem nagyon tettek.

Közgáz.—ZTE 48:83
Legjobb dobók: Széki 20, Varga Zs. 11.
Közgáz.—BKV Előre 53:64
Ld.: Széki 16, Varga Zs. 16, Majorné 12.

Bizonyos fokok azért magyarázza a kínos vereségeket, ha a sérültek listáját nézgetjük. Harcképtelen a biztos dobó Csirmaz Vali, a másik erősség Plas Mari, rajtuk kívül Kovács Erzsébet, valamint két Judit, Horváth és Varga. Bizony csaknem egy csapatra való maródi.

Mindenestre mielőbbi gyógyulást kívánunk nekik. Az együttes jelenleg a 6-7. helyen áll, három fordulóval a befejezés előtt. Tóth Andor-

né, a csapat edzője bízik abban, hogy a tavaszi szezon végére már csak a 6-os marad.

Egy mondat a fiúkról: az NB II. élcsoportjában állnak, s jó reményűk van, akár az élen is végezhetnek tavasszal. Folytassuk a sort röplabdával. Annál is inkább, mert a női együttes a legutóbbi két mérkőzésén remekül helytállt. A hat legjobb honti csapat körmérkőzésén ezúttal egy játszmával legyőzték a Spartacus lányait, a Lehel SC pedig nem jelentett különösebb gondot.

Közgáz.—Spartacus 3:2
Közgáz.—Lehel SC 3:0
Fejezzük be eredményközlésünket a kézilabdával. A fiúk eddigi öt mérkőzésükből mindössze egyszer hagyták el a pont nélküli a játéktérrel. Így jelenleg a Budapest III. osztály vezető csapatai közé számíthatnak.

Közgáz.—OSC 19:18
Ld.: Muszbek 7, Kukk 4, Fekete 3.
Közgáz.—M. Kábel 23:19
Ld.: Fekete 9, Pintér 4, Scheer 3, Bizderi 3.

Ez utóbbi különösen nagy küzdelmet, s igen értékes győzelmet hozott.

Végül a következő napok kiemelkedő sporteseményei: Kosárlabda: május 22-én 5 órakor a Kinizsiben Közgáz-Baja NB II. női mérkőzés. Kézilabda: szintén 22-én Közgáz-Újpesti Cérna 4 órakor a László Kórház pályáján.

B. L.

Az 1976. évi béremelésekről...

Az 1976. évi bérfelállítás egyetemünkön az állami, párt- és szakszervezeti szervek közös egyetértésben hozott elvei szerint valósult meg.

Ezek az elvek a következők voltak:

1. A fellátlás alkalmazottak bérfelállítása csak a kötelezően automatikus mértékű történik.

6. Az előzőekben előírt bérfelállítások megvalósítása után fennmaradó, bérfelállításra fordítható összegeket az egyetem szervezeti egységei között az engedélyezett béralapok arányában kell felosztani és azt a dolgozók között differenciáltan kell szétosztani.

7. A differenciált bérfelállítás

Megnevezés	Dolgozók száma	Béremelés átlagos %-a Összesen	%-a ebből nők
Oktatók /kutatók/	328	5,1	6,2
Oktatásigazgatók	133	6,1	6,1
Gazdasági Igazg.	227	6,6	6,1
Könyvtár	58	4,8	5,9
Összesen:	746	5,5	6,2

Fizetési kategória	Automatikus fejlesztés +
1.700,- - 2.700,-	50,-
2.701,- - 3.200,-	60,-
3.201,- - 4.200,-	70,-
4.201,- - 4.700,-	80,-
4.701,- - 5.200,-	90,-
5.201,- -	100,-

+ = függetlenül a bérminimum biztosítása miatti emeléstől.

2. Az Oktatási Minisztérium által kiadott új bérkategóriák alsó határáig minden dolgozó bérét fel kell emelni.

3. A „házi” bérminimum 1700 Ft (8 óras munkaidőre számítva), és erre az alsó határra minden dolgozó bérét fel kell emelni.

4. Az egyetem minden olyan dolgozójának, akinek 1975. október 1. előtt létesített munkaviszonya van, fizetési kategóriától függően a következő mértékű automatikusan kell a fizetését emelni:

5. A bérfelállításra rendelkezésre álló tartalékokat fel kell használni.

téseknél a munkaszabályok elosztás elveinek figyelembevételével a munkaszabályok mellett preferálni kell a közvetlenül nyugdíj előtt álló dolgozókat, és azokat akiknek a bérét most emelték fel a minimális szintre.

A fenti elvek megvalósításával kialakult helyzetéről a két táblázatban közölt összefoglaló adatokkal adunk tájékoztatást:

A könyvtárban 3 fő nem részese lehetett a bérfelállításnak, mert a jelzett időpont után jöttek egyetemünkre dolgozni. Nélkülük a béremelés 5,3 százalékos, ebből nő 5,6 százalékos.

Szakszervezeti Bizottság

JELENTKEZZETEK

Egyetemünkön dolgozó szakszervezetek egyike a Marxista Diákakadémia. A szakbizottság munkájának lényege röviden: középiskolások számára szervezett két éves tanfolyam, az első évben kapitalizmus és szocializmus politikai gazdaságtanával, második évben pedig filozófiával foglalkozunk. A foglalkozások heti egy alkalommal, szeminárium, illetve előadás keretében történnek.

A szakbizottság alapvető célja a középiskolások világnézetének formálása, szemléltetének alakítása (tehát nem egyetemi előkészítés).

1976/77. tanévre alapos, kö-

riütköző munkával készülünk fel, már összeállítottuk a következő évi tematikát, és augusztus utolsó napjaiban háromnapos felkészítő tábor szervezünk a szemináriumvezetők részére Salgótarjánban.

A következő tanévre várjuk azoknak az elsősöknek, másodikosoknak a jelentkezését szeminárium vezetésére, akik szívesen foglalkoznak a politikai gazdaságtannal, illetve — főként másodévesek közül — a filozófiával.

Jelentkezéseiteket írásban a KISZ-bizottságon adjátok le.

Bellovits Márta,

az MDA vezetője

szeme kipécéz itt is, ott is egy jász-kun legényt (álmódjatos srácok, ez a Kiss Kati), és csúri-csavarja testével-lelkével a dalt, a melódiát; „Van még igaz szerelem, miért mentél el, de jó is egyedül”. (Viharos teps.) Meghajlás a hab-selyem szeszű kontósból (orkászertű teps.). És jönnek, jönnek a nótáértékesek (kettő is). A hullámzó keblű daláshölgy, komolyan, s komolyságot követelve művészetének, eldalol egy nótát („miért pirul el úgy a bácsi?”), kacérokodás, hajlásnál kebelebe tett kezek — mert hisz’ a deklarázs nem azért van, hogy... (kitörő teps.). Főnyára lehetetlen nem odafigyelni. Látszólag egy az egyben ugyanazt csinálja, amit a többiek. Csak elsősorban nem magakelléssel, orderáné módon akarja kicsikarni a tapsot, hanem azzal, ahogy játszik: önfeledten, „majmolt” erotizmussal, a közönségnek élve (ó alázódik meg és nem a néző), úgy, hogy érezzük dalolcskái mögött a visszafajított tragédiát.

TEKINTÉLY!

A falu legjelentősebb üzemének egyik vezetőjétől mi, mind leendő „főnökök”, ezt a tanácsot kaptuk: vigyázatok majd egymás tekintélyére! Csak így lehet igazán vezetői! Nálunk, ha a vezetői négyesből valaki kisebb ügyben helytelen döntést hoz, azt nem vonjuk felelősségre azonnal, megvárjuk, amíg a döntést végrehajtlák, utána megbeszéljük magunk között, hogy ez így helytelen volt. De dolgozónak, a végrehajtók előtt nem járhatjuk le egymást. Vagyis: Vigyazunk egymás tekintélyére!

ISMERKEDÜNK A FIATALOKKAL

Dolgoznak, tanulnak, élnek. A klubban összejönnek, programot csinálnak, de mégis valahogy langyosnak tűnik az egész. És, ha belegondolnak, ezt ők is érzik.

Sokkal beszélgettem kettesben is: okosak, szellemesek, ötleteik vannak, fantáziájuk van. És igény is a magasabb szintű közösségi együttlétre. Akkor meg mi baj?

A KISZ-szel ugyanaz a probléma, mint országiszerte. Valahogy rosszul érzik, értik ők is a tartalmát. Tagyülés, szervezés, vállalkás, társadalmi munka. Ime egy vállalkás: járók politikai oktatásra, és jól tanulok. Másutt és a velük való beszélgetésekben is gyakran szóba jött a nagy akadály, amellyel önkéntelenül vagy tudatosan, de megmagyaráz-

ták az eredménytelenségét: nincs pénz, vagyis nincs megfelelő helyiség, felszerelés, nincs anyagi fedezet a pénzügyi akciókra. En úgy gondolom, hogy a lehetőségek elsősorban nem a körülményekben rejlenek (azokból többet-kevesebbet ki lehet sajtolni), hanem az emberben, gondolataiban, vágyaiban, társasági voltában, képességeiben, egy szóval abban a szellemi tőkében, melynek ők a birtokosai.

A MŰVÉSZET-KUPLERÁJ TÖNEMÉNYEI

Több napja hirdetik a plakátok: fővárosi művészek estje a művelődési házban. Egy februári hétfő este volt, amikor nincs tévéadás. Így a fővárosi művészek sem tudnak tévét nézni. (Pedig tanulhatnának belőle — ők még a tévéből is.) Tessék, csak tessék hölgyeim és uraim! Itt van minden, ami kell: magyar nóták énekesek, a csinos, szöke táncdalénekesnő, suhogó, halk, könnyű ruhában, a zeneszerző-zongorista nő, az énekkarvezető, és a drága jó konferansziék — szavai szerint híres humorista —, és ezek ellenében: aki művész tud maradni „Jászkiésen” — butácska, szexicseks számmal is: Fónay Márta.

Fölgördül a függöny. Köszöntő teps! S a konferanszié gördülékenyen, megszakítottan elmondja ugyanazt Jászkiésre adaptálva, mint 100 más helyen. Ugyanazt, ami még nem is baj. De, hogy milyen ugyanaz? Jelzőim gyengécskék — érzelmetlen: gyenge poénú, elkeserítő, undorító, trágár, szörnyű, arrogáns, szuperobscén, drasztikus, visszataszító, erőltetett stb., stb.

A cukki-szöszki-apró-karcsú tünemény (bár igazolódna szavam) kipattan a színpadra, hangja lágy, durva, suttogó, behizelgő, lekenyerező és a

Venczel Sándor

A KEN-en hallottuk

Ismertetjük az Egyetemi Tanácsal, a KISZ-bizottsággal, a Kollégiumi Diákbizottsággal, a KEN-nek, az oktatókkal, a hallgatókkal... Farkas elvtársal, az ama 1976-77 tanévre szóló 1976. április 30-i határozatot a gólyákra vonatkozóan.

Általános tudnivalók:

1. Felhívjuk a I. évesek figyelmét, hogy egyetemünk új címe IX. kerületi Marx Károly Kulturközpont lesz.
 2. Az egyetemi foglalkozások kezdete: mivel a fejlődő szervezetnek 12 órai alvásra van szüksége — az UNESCO legújabb felmérései alapján — az előadások 12 óra 45-kor kezdődnek.
 3. Szakosodásra vonatkozó javaslatunk;
 - Kutürközpontunk szakkörrei
 - Barkácsszakör (ipar szak helyett), természetjáró szakör, (közlekedési szak helyett), vidám kupeczek társasága (belker. szak helyett), guruló kövön nem nő möha — gittegyelet (agrar szak helyett) modellező szakör (népgazdterv. szak helyett). Négy évszak társaság egy-egy terület (nemzetközi kapcsolatok szakágzat helyett.)
- Az előadások hatékonyságát a következőkkel kívánjuk elősegíteni.

a.) A földrajz előadások látogatottságát ingyen virsli-vel és sörral jutalmazzuk, ennek költségeit a tanszék az uv. jegyek árából könnyen ki tudja fizetni.

b.) A számítástechnikai előadásokon meleg lábvizet, és függőágyat biztosítanak.

c.) Az analízis előadásokon csiklandozó berendezéseket működtessenek, amelyeket az előadó vezéreljen. Az emelt-szintű matek oktatás keretében valószínűségről magyarra fordító gépet és nagy sebességű gyorsító berendezést alkalmazzanak.

d.) Pp-vizsgán használjanak igazmondást vizsgáló készüléket.

e.) A továbbiakban a vizsgák előfeltétele legyen a pipa tanszéken a gyakorlati jegy megszerzése.

Személyi változást is igényel az új oktatási rendszer. A megnövekedett követelmények kielégítésére jó szakemberekre lesz szükség. Ezért érdemei elismerésé mellett felmentjük tisztelettelük és kinevezésük teremtő rektor-helyettesnek.

Tarthatatlan az az állapot, hogy az uv. jegyek ára szabadon lebegjen. Ezentúl a kereslet-kínálat szabályozza az árfojtamot. A vágató inflációt meg kell szüntetni és maximálni kell az árat. Messzemenően támogatjuk azt az elképzelést, hogy a Dimitrov tér beépítésén területén uv. szupermarket létesüljön.

Befejezésül meleg hangvétel közöljük, hogy továbbra is áll az a mondás; aki tud, az alkot, aki nem, az oktat.

— Sokat dolgoztál? — Kérde az asszony munkából hazatérő férjét.

— Ne is kérdezd! A főnök négy emberre való munkát adott.

Egy kis szünet után hozzáteszi: — Még szerencse, hogy tízen voltunk hozzá!

Egy öregúr emlékeiből: — En még emlékszem azokra az időkre; amikor az emberek intelligensebbek voltak mint a gépek.

Az állatvédő egyesület iró-dájában felsörren a telefon: jöjjenek azonnal — habogja egy izgatott hang — a kertünkben a fán ül a postás és ingerli a bulldogunkat.

Néhány napja nagyon fáj a fejem. Mit gondolsz, mitől lehet? — Nem tudom, nekem mindig a gyomrom fáj, ha üres...

VÉLEMÉNY

Tisztelt ünneplő közönség, tisztelt Egyetemi Tanács!

Következő három percben lehetőséget biztosítunk önöknek, hogy alaposan megismerjék a hallgatók közgazdász képzéssel kapcsolatos véleményét. Tesszük ezt úgy, ahogy azt egyetemünk szocialista demokratikus hagyományai számunkra kötelezően előírják, követvén a rektorátus élenjáró példáját, amely egyetemünk kétezere hallgatója számára tette lehetővé a mély elemzést, amikor kerek egy napra rendelkezésünkre bocsátotta egy-egy tantárgy reformprogramját. A közel 300 oldalas skiccről beadott véleményeink alkotó felhasználását bizonyítja, hogy a rektor mind a mai napig a szívhez legközelebbi fiókban őrzí.

Úgy gondoljuk, hogy a képzési rendszerünk reformja miként azt klasszikusaink is ta-

nították, csak permanens formát ölthet. Ezt az elméleti tézist az utóbbi 5—10 év tapasztalatai messzemenően alátámasztják. Mindazonáltal súlyos hiányosságát tapasztaljuk a reformnak. Ez az egészségés folyamat még nem találta meg azokat a megfelelő szervezeti

formákat, amelyek intézményes emeltyűjévé válhatnak eme fejlődésnek. Ebből következők alapvető javaslatunk: létre kell hozni a közvetlenül a rektoriátus alá rendelt „Közgazdászok Permenens Reformjának Tervezése és Irányítása Intézetét”, mely két tanszékből állna, az Átkeresztelő, valamint a Cím- és Rangfestő Tanszékekből. Ennek az intézetnek lenne a feladata — hogy a nyilvánosság teljes kizárásával folytassa a már megkezdett tartalmi reformokat, amelyeknek az eddigi vitákban kifejezetten alapgondolata, hogy minél teljesebben elválasszuk az egyetem tanítandó elméleti alapozást a közgazdasági gyakorlatól.

Eppen ezért javasoljuk: — A mostani túrhetetlenül

HUMORZSÁK

alacsony óraszámok helyett a óraszámok fokozatos emelését, majdan a mostani bent-alvások forma bentlakossá váló kiterjesztését.

A közgazdászok képzéséről

alacsony óraszámok helyett a óraszámok fokozatos emelését, majdan a mostani bent-alvások forma bentlakossá váló kiterjesztését.

— Az óraszám emelése raggogó fegyver lesz az állami vezetés kezében, hogy leszá-moljon a múlt rendszerből

fennmaradt retrográd nézetekkel, úgy mint önálló munka, szakmai érdeklődés, s a belső ösztönzőkre épülő nevelési formák.

— Ezzel összefüggésben javasoljuk, hogy a gazdasági igazgatóság szerezzen be megfelelő számú — az aulában felállítható — kalodát és de-rest, valamint biztosítson státusz az egyetemi ösztönző és ítéletvégrehajtó mester számára.

— Legyen a rektornak pallosjoga.

— A gazdasági hivatal feladata, hogy az egyetemi re- konstrukció keretében tovább erősítse és hangsúlyozással lássa el a tanszékek közötti válaszfalakat. Ezzel és minden más eszközzel meg kell akadályozni a tanszékek közötti titkos összejártsást, amely,

mint tudjuk, a tananyagok egymásraépülésére vezet, mert már most a reform szellemével ellentétesen előfordulhatott, hogy az eddigi négy-öt alkalom helyett, csupán három-négyyszer oktatnak bizonyos ismereteket.

— Továbbra is haladni kell a tételes számonkérés helyes célja felé, nehogy a hallgató-ság elveszzen az összefüggé- sek közt. Eppen ezért javasol- juk; a vizsgák és tantárgyak számainak további radikális növelését és az uv. időszak csökkentését. Mert a fegyve- lem lazulása következtében oda jutottunk, hogy harmad- és negyedikévtében csupán 10 tár- gyat oktatunk egyidőben, és csekélyke 7 vizsga van.

— Meg kell akadályoznunk minden kezdeményezést, ami a közgazdasági gyakorlat bármilyen megismerését célozza, ezért a szakmai gyako- rlat idejét le kell csökkenteni és ezt a hallgatóknak az egyetem pincéjébe be- zárva kell eltüntetniük.

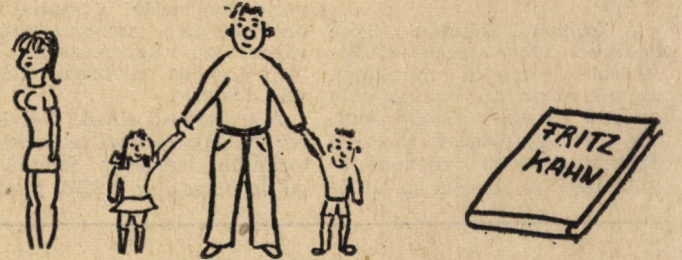
— A túlterhelés csökkentése érdekében meg kell akadályozni, hogy az előadók a tan- könyvekben foglaltakon kí- vül mást is elmondjanak és a hallgatók a tananyagon kí- vül bármi mással foglalkozza- nak.

— A hallgatók munkahelyi előmeneteli lehetőségeinek javítása érdekében meg kell erősíteni a nyelvi kép- zést.

Úgy gondoljuk, hogy ezen javaslatunk meg hozza a hall- gatóink és oktatóink élet- és munkakedvét, és elősegítik a még esetenként felmerülő al- kotókedv teljes megszűnését.

Az egyetemi demokrati- zmus továbbfejlesztése érdeké- ben az utolsó kívánságunk: hogy a KISZ részére meg- felelő mennyiségű borsót sze- rezzenek be, hogy ezután ezt hányjuk a falra.

Tisztelt gyülekezet, kérjük hogy hogy az önök elé elő- terjesztett javaslatunkat ne gondolják át, hanem vitassák meg.

A jó pap holtig tanul

(long)

A LEGSZÖRNYŰBB VIZSGA

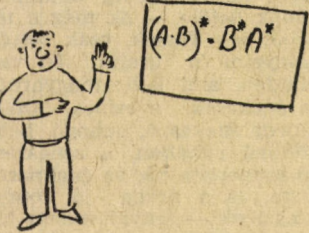

— Téved, kisasszony, mi az Állami Biztosító vagyunk. (Dlauchy rajza)

Rövid leszek

Bizonyítás

(long)

Volt egy tantárgy egyetemi pályafutásom alatt, amelynek valami belső hibája lehetett. Merthogy hiába időztem az írásba fektetett lényeges mondanivalója között, vizuálisan egészen másfelé jártam.

Az első írásbeli vizsgám hidegelve, mégis pokolt látva, verszegény cetliket dugdosva ültem az utolsó padosorban. A rendes és veszkijáraton bütyremkedő tanerők szinte százszemű lényeknek tűntek pad alá készülő szememben, miközben a tantárgy trefás bukfcenecitől hemzseggő vizsgalapot kiosztották és indemet a végítéletet humánus gesztusával beszédtek.

Huszonkilencedik érzésem nem csalt, a vizsgalapon életem legszörnyűbb vallató kérdései voltak. Fészkelődve, kacsingatva jeleztem, hogy akkor inkább a legsötétebb középkor, mert ott legfeljebb csak kerékbe törhettek volna. A felvigyázó oktatók ennek efenére érzésem szerint mind rám néztek, s ettől ösztön szólva földrajzi csodaként elindult lefelé a Cuha patak a hátamon. Azt hiszem, a sok vizsgaszörnyűséget átélő professzoraink számára sem csoda, hogy vizsgalapot üresen hagytam.

Az első utóvizsgán ez a stressz-hatás zsigereim ránkagóztásában nyilvánult meg, arról nem is beszélve, hogy három éjjel nem tudtam tanulni, mert úgy féltem attól, hogy tanulnom kéne.

Ezen a vizsgán a közép-szektort fogtam ki, hiszen a tantárgy iránt lelkesedők

száma észrevehetően megfo- gyatkozott. Titkos, időszámí- tás előtti imákat és számán- énekeket mormoltam magam- ban, azonban a mindenre el- szánt tanerők ismét megje- lentek az előadóterem arra ér- demes ajtajában. Nem volt pardon, újfent elem került egy vizsgalap. A mennyezet elsötétült, a puszkavadászok képzeltemben lassú ember- evő táncot lejtettek az izzadó padosrok között, s ráadásul valaki közölt, hogy két óra múlva mindennek vége.

Igazán engem is meglepett, hogy ilyen körülmények kö- zött három alkérdésre és egy főkérdésre olyan választ tud- tam írni, amelyek a maguk nemében jók voltak, csak hogy egy másik tantárgy rejtett finomságait tartalmazták. Azért, biztos, ami biztos, re- ménykedtem!

A tanszék előtt aortaferdü- lést, gyomorsüllyedést és idegkilengést kaptam vára- kozás közben, így az újabb elégtelent már szinte játszói könnyedséggel vittem haza.

„Még öt nap az élet!” — kakukkolt jobbik énem be- lém. „Mit kakukkolsz, te hü- nye!” — mondtam erre, mire jobbik énem sértődötten fel- kapta fürdőnadrágomat és a strandra távozott. És én új- ból nekiestem. Kell itt lenni valami rejtett dolognak a tankönyvben, ami eddig elke- rülte a figyelmemet! — ide- gesítettem óráról-órára ma- gamat.

Az utolsó éjszakán megvert nagyanyám, mert nem ettem meg a parajt, gályarabságra

ítéltek, mert majdnem elta- láltam csúzlival a házmester kuttyáját, feldaraboltak, mert enyvet kentem az osztály- könyvbe, laktanyafogságra ítélték, mert szerelmes leve- let vittem órszögbe, megbün- tettek, mert az ócsém tanuló- bérletét mutattam fel a met- rónál és az egyetemi tanács elé idéztek, mert az őrangya- lom beköpte, hogy az idegen nyelvi házfeladatomat a nagyszünetben írtam.

A második utóvizsgán vé- szes csend fogadott és én az első padosorba kerültem. Le- hunyt szemmel vártam, amit nem vártam. Fejemben né- hány izgága tétel és képlet véres verekedést rendezett. Könnybe lábadt a tenyerem, hogy ezek a garázda egyének még most sem nyugodnak. Adámcsutkám alatt kioldot- tam nyakkendőmet, hogy a vizsgalap egyből lecsaphassa a halmozott vizsgaidőszakot tartalmazó fejemet.

Amikor felnéztem, a felvi- gyázó oktatók rámosolyog- tak, a vizsgalap pedig egye- nesen szemkőzt röhögött. Ez valami új trükk lehet — vil- lant át bennem, miközben süllyedő agyamat a vizsga- lapra ugrálva elhagyták a té- telek. En, mint bátor kapi- tány tisztelegtem és beadtam a dolgozatomat. A tanszéken kiadták egy közepet.

Ilyen piti vizsgát életem- ben nem láttam! Hiszen a tankönyvben nincs semmi rejtett dolog! Már a fejem- ben van. Hát nem szörnyű?!

Tormai László

Az agg lord vadászat köz- ben váratlanul hazatér. — Új töltényekért jött, Sir? — Kérde az inasa. — Nem: új kuttyáért.

Párbeszéd a temetkezési iro- dában: — Milyen osztályú temetést óhajt, Monsieur? — A legolcsóbbat, negyedik osztályút.

— De tudja-e mit jelent a negyedik osztályú temetés? Azt, hogy a koszorúkat maga a halott viszi.

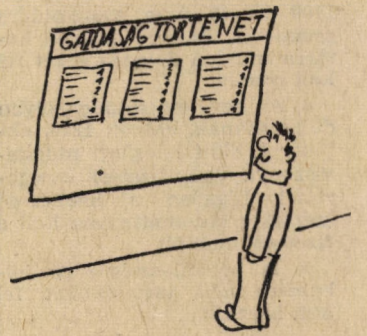
— Pincér, a levesemben egy döglött légy úszkál! — Az ki van zárva uram! Ha döglött, nem úszkálhat.

Látogatási idő a börtönben. A feleség körülnéz, majd odasúgja: — Ugye, jó ötlet volt a ka- lácsba rejteni a fűrészt? — De még mennyire! Hol- nap reggel operálnak.

Szigorú atya. — Egy fillért sem kapsz tö- lem ezértül. Kitagadlak, szá- momra meghaltál!

— Akkor legalább a temeté- semre adj valamit.

A színházban a jegyszedeő figyelmezteti a későn jövőt: — Kérem, csend legyen! — Már mindenki elaludt?

— Ezt megjátszom a totón.

KÖZGAZDÁSZ

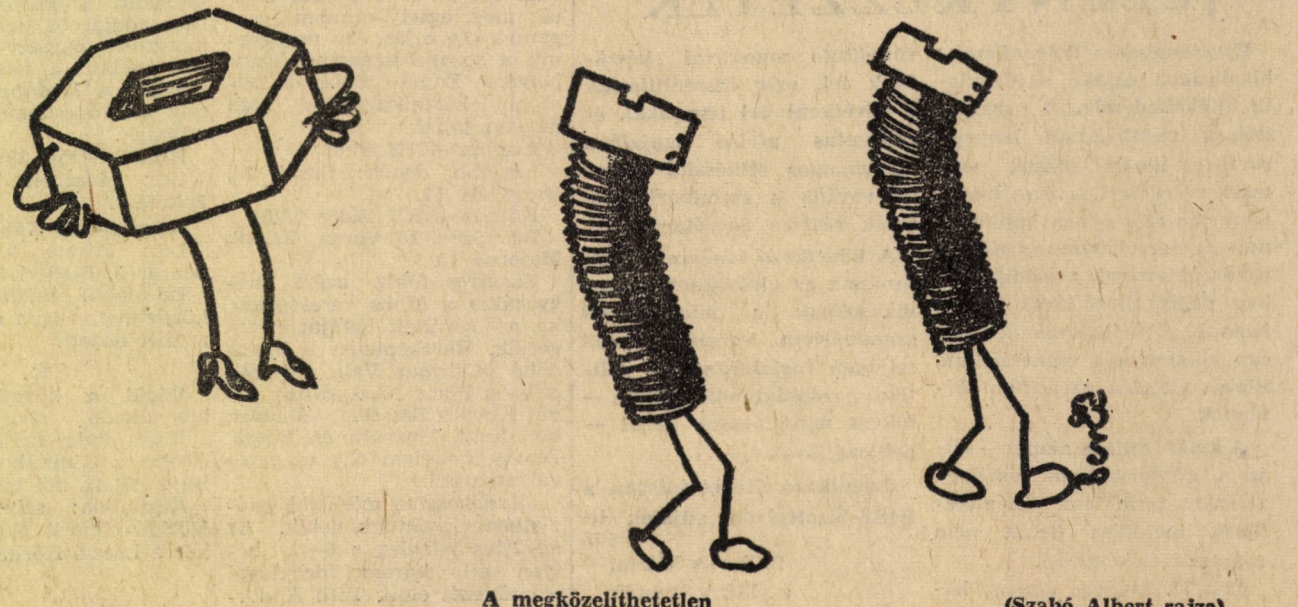
A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja. Megjelenik kéthetenként a tanulmányi időszak alatt.

Felolós szerkesztő: FARKASINSZKY TIBORNÉ

Szerkesztőség: Budapest IX., Dimitrov tér 1. Telefon: 357-307

Kiadó: Hírlapkiadó Vállalat Budapest VIII., Bisha L. tér 1. Felolós kiadó: Csollánv Ferenc 76-1866 Szikra Lányomda Budapest

Felolós vezető: Roder Imre igazgató

A megközelíthetetlen

(Szabó Albert rajza)